TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2024. gada 4. oktobrī* [i]

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Regula (ES) 2016/679 – Tāda sabiedrības dibināšanas līguma publicēšana komercreģistrā, kurā ietverti personas dati – Direktīva (ES) 2017/1132 – Neobligāti personas dati – Datu subjekta piekrišanas neesamība – Tiesības uz dzēšanu – Nemateriālais kaitējums

Lietā C-200/23

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa, Bulgārija) iesniegusi ar 2023. gada 21. marta lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 28. martā, tiesvedībā

Agentsia po vpisvaniyata

pret

OL,

piedaloties

Varhovna administrativna prokuratura,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], tiesneši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents), P. Dž. Švīrebs [*P. G. Xuereb*], A. Kumins [*A. Kumin*] un I. Ziemele,

ģenerāladvokāte: L. Medina,

sekretāre: R. Stefanova-Kamiševa [*R. Stefanova-Kamisheva*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2024. gada 7. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *Agentsia po vpisvaniyata* vārdā – *I. D. Ivanov* un *D. S. Miteva*, kuriem palīdz *Z. N. Mandazhieva*, *advokat*,

– OL vārdā – pati, kurai palīdz *I. Stoynev* un *T. Tsonev*, *advokati*,

* Tiesvedības valoda – bulgāru.

– Bulgārijas valdības vārdā – *T. Mitova* un *R. Stoyanov*, pārstāvji,

– Vācijas valdības vārdā – *J. Möller* un *P.-L. Krüger*, pārstāvji,

– Īrijas vārdā – *M. Browne*, *Chief State Solicitor*, *A. Joyce*, *M. Lane* un *M. Tierney*, pārstāvji, kuriem palīdz *I. Boyle Harper*, *BL*,

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. Natale*, *avvocato dello Stato*,

– Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

– Somijas valdības vārdā – *A. Laine*, pārstāve,

– Eiropas Komisijas vārdā – *A. Bouchagiar*, *C. Georgieva*, *H. Kranenborg* un *L. Malferrari*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2024. gada 30. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 3. un 4. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/101/EK (2009. gada 16. septembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV 2009, L 258, 11. lpp.), kā arī 4., 6., 17., 58. un 82. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "VDAR").

2 Šis lūgums iesniegts saistībā ar strīdu starp *Agentsia po vpisvaniyata* (Reģistrācijas aģentūra, Bulgārija; turpmāk tekstā – "Aģentūra") un OL par šīs Aģentūras atteikumu izslēgt no reģistra noteiktus komercreģistrā publiskotajā sabiedrības dibināšanas līgumā ietvertus OL personas datus.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva (ES) 2017/1132

3 Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV 2017, L 169, 46. lpp.) kopš tās stāšanās spēkā 2017. gada 20. jūlijā tika atcelta un aizstāta Direktīva 2009/101.

4 Direktīvas 2017/1132 1., 7., 8. un 12. apsvērumā ir noteikts:

"(1) [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas [2009/101] un 2012/30/ES [(2012. gada 25. oktobris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām [LESD] 54. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV 2012, L 315, 74. lpp.),] ir vairākas reizes būtiski grozītas [..]. Skaidrības un praktisku apsvērumu dēļ minētās direktīvas būtu jākodificē.

[..]

(7) Lai nodrošinātu trešo personu interešu aizsardzību, ir īpaši svarīgi koordinēt valstu noteikumus, kas attiecas uz akciju sabiedrību vai citu ierobežotas atbildības sabiedrību atklātību, saistību, kuras tās uzņēmušās, spēkā esamību un sabiedrību spēkā neesamību.

(8) Sabiedrības pamatdokumentiem vajadzētu būt pieejamiem, lai trešās personas varētu iepazīties ar to saturu un citu informāciju, kas attiecas uz sabiedrību, īpaši ar ziņām par personām, kuras ir pilnvarotas uzņemties saistības sabiedrības vārdā.

[..]

(12) Lai veicinātu pārrobežu piekļuvi informācijai par sabiedrībām, papildus obligātajai nodošanai atklātībā vienā no tām valodām, kuras lieto sabiedrības dalībvalstī, ir pieļaujama brīvprātīga prasīto dokumentu un ziņu reģistrēšana citās valodās. Labticīgām trešām personām vajadzētu būt iespējai atsaukties uz šiem tulkojumiem."

5 Direktīvas 2017/1132 I sadaļas II nodaļas 1. iedaļā "Akciju sabiedrības inkorporēšana" ietvertajā 4. pantā "Obligātā informācija, kas ir jānorāda statūtos vai inkorporēšanas dokumentos vai atsevišķajos dokumentos" ir noteikts:

"Sabiedrības statūtos, inkorporēšanas dokumentā vai atsevišķā dokumentā, ko publicē saskaņā ar katras dalībvalsts tiesību aktos noteikto kārtību atbilstīgi 16. pantam, norāda vismaz šādas ziņas:

[..]

i) ziņas par fiziskām vai juridiskām personām vai sabiedrībām, kuras parakstījušas vai kuru vārdā ir parakstīti statūti vai inkorporēšanas dokuments, vai, ja sabiedrība netika nodibināta tajā pašā laikā – minēto dokumentu projekti;

[..]."

6 Minētās direktīvas I sadaļas III nodaļas 1. iedaļā "Vispārīgie noteikumi" ir ietverts 13.–28. pants.

7 Atbilstoši minētās direktīvas 13. pantam "Darbības joma":

"Koordinācijas pasākumus, kas paredzēti šajā iedaļā, piemēro dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz II pielikumā uzskaitītajiem sabiedrību veidiem."

8 Direktīvas 2017/1132 14. pantā "Dokumenti un ziņas, kas sabiedrībām ir jānodod atklātībā" ir noteikts:

"Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka sabiedrības obligāti nodod atklātībā vismaz šādus dokumentus un ziņas:

a) inkorporēšanas dokumenti un, ja tie ir iekļauti atsevišķā dokumentā – statūti;

b) visi a) punktā minēto dokumentu grozījumi, ieskaitot sabiedrības darbības termiņa pagarināšanu;

c) pilnīgs inkorporēšanas dokumenta vai statūtu teksts ar jaunākajiem grozījumiem pēc katras inkorporēšanas dokumenta vai statūtu grozīšanas;

d) ziņas par tām personām, to iecelšanu amatā un atbrīvošanu no amata, kuras kā saskaņā ar tiesību aktiem izveidota struktūra vai kā jebkuras šādas struktūras locekļi:
   i) ir pilnvarotas pārstāvēt sabiedrību darījumos ar trešām personām un tiesvedībās; no atklātībai nodotajām ziņām ir skaidrs, vai personas, kas ir pilnvarotas pārstāvēt sabiedrību, to var darīt atsevišķi vai tām ir jārīkojas kopīgi;
   ii) piedalās sabiedrības pārvaldē, uzraudzībā vai kontrolē;

[..]."

9 Šīs direktīvas 15. panta "Izmaiņas dokumentos un ziņās" 1. punktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai jebkuras izmaiņas 14. pantā minētajos dokumentos un ziņās reģistrētu 16. panta 1. punkta pirmajā daļā minētajā kompetentajā reģistrā un saskaņā ar 16. panta 3. un 5. punktu publiskotu parasti 21 dienas laikā pēc tam, kad ir saņemta pilna dokumentācija par minētajām izmaiņām, tostarp attiecīgā gadījumā veicot likumības pārbaudi, kā tas noteikts valsts tiesību aktos attiecībā uz iekļaušanu lietā."

10 Saskaņā ar minētās direktīvas 16. pantu "Informācijas atklāšana reģistrā":

"1. Katrā dalībvalstī par katru centrālajā, komercreģistrā vai sabiedrību reģistrā ("reģistrs") reģistrētu sabiedrību izveido lietu.

[..]

3. Visus dokumentus un ziņas, kuras ir jānodod atklātībā saskaņā ar 14. pantu, glabā lietā vai ievada reģistrā; reģistrā ievadīto ierakstu priekšmetu katrā gadījumā iekļauj lietā.

Dalībvalstis nodrošina, ka visu saskaņā ar 14. pantu atklātībā nododamo dokumentu un sniedzamo ziņu reģistrēšanu, ko veic sabiedrība, kā arī citas personas un struktūras, kurām jāveic vai jāpalīdz veikt reģistrēšana, ir iespējams veikt elektroniski. Turklāt dalībvalstis var pieprasīt, lai visas vai dažu grupu sabiedrības reģistrētu visus vai atsevišķus šāda veida dokumentus un ziņas arī elektroniskā formā.

Visus 14. pantā minētos dokumentus un ziņas, kas reģistrēti vai nu papīra formā vai elektroniski, glabā lietā vai ievada reģistrā elektroniskā formā. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka visus šādus dokumentus un ziņas, kas reģistrēti papīra formā, reģistrs pārveido elektroniskā formā.

[..]

4. Pēc pieprasījuma ir pieejama 14. pantā minēto visu dokumentu un ziņu kopija vai jebkuru to daļu kopija. Pieprasījumus reģistram var iesniegt papīra formā vai elektroniski – pēc pieprasījuma iesniedzēja izvēles.

[..]

5. Šā panta 3. punktā minētos dokumentus un ziņas nodod atklātībā, tās pilnīgi vai daļēji publicējot valsts oficiālajā vēstnesī, ko dalībvalsts ir izraudzījusi šim nolūkam, vai arī norādot uz dokumentu, kas ir iekļauts lietā vai ievadīts reģistrā. Šim nolūkam izraudzītais valsts oficiālais vēstnesis var būt elektroniskā formā.

Dalībvalstis var nolemt aizstāt publikācijas valsts oficiālajā vēstnesī ar līdzvērtīgi iedarbīgiem līdzekļiem, kas atbilst vismaz sistēmai, ar ko atklātībā nododamo informāciju var apstrādāt hronoloģiski ar centrālas elektroniskas platformas starpniecību.

6. Sabiedrība var izmantot dokumentus un ziņas pret trešām personām tikai pēc tam, kad tās nodotas atklātībā saskaņā ar 5. punktu, ja vien sabiedrība nepierāda, ka trešās personas par tām ir zinājušas.

[..]

7. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu jebkādas pretrunas starp atklātībā nodotajām ziņām saskaņā ar 5. punktu un reģistrā vai lietā esošajām ziņām.

Tomēr pretrunu gadījumā tekstu, kas nodots atklātībā saskaņā ar 5. punktu, nevar izmantot pret trešām personām; šādas trešās personas tomēr var to izmantot, ja vien sabiedrība nepierāda, ka minētās personas ir zinājušas par lietā iekļautiem vai reģistrā ievadītiem tekstiem.

[..]”

11 Direktīvas 2017/1132 21. pantā “Nodošanas atklātībā valoda un atklātībā nododamo dokumentu un ziņu tulkošana” ir paredzēts:

“1. Dokumentus un ziņas, kas nododamas atklātībā saskaņā ar 14. pantu, izstrādā un reģistrē vienā no valodām, kas atbilst tajā dalībvalstī piemērojamajiem valodu noteikumiem, kurā izveido 16. panta 1. punktā minēto lietu.

2. Papildus obligātajai nodošanai atklātībā, kas minēta 16. pantā, dalībvalstis atļauj brīvprātīgi nodot atklātībā 14. pantā minēto dokumentu un ziņu tulkojumus jebkurā(-ās) [Eiropas] Savienības oficiālajā(-ās) valodā(-ās) saskaņā ar16. pantu.

Dalībvalstis var noteikt, ka šādu dokumentu un ziņu tulkošana jāapliecina.

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai sekmētu trešo pušu piekļuvi tulkojumiem, kas brīvprātīgi nodoti atklātībā.

3. Turklāt papildus obligātajai nodošanai atklātībā, kas minēta 16. pantā, un brīvprātīgajai nodošanai atklātībā, kas noteikta saskaņā ar šā panta 2. punktu, dalībvalstis var pieļaut dokumentu un ziņu nodošanu atklātībā saskaņā ar 16. pantu jebkurā(-ās) citā(-ās) valodā(-ās).

[..]

4. Gadījumā, ja ir pretrunas starp tiem dokumentiem un ziņām, kas nodoti atklātībā reģistra oficiālajās valodās, un tulkojumiem, kas nodoti atklātībā brīvprātīgi, pēdējos nevar izmantot pret trešām personām. [..]"

12 Saskaņā ar šīs direktīvas 161. pantu "Datu aizsardzība":

"Uz personas datu apstrādi, kas veikta saistībā ar šo Direktīvu, attiecas [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīva 95/46/EK [(1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.)]."

13 Minētās direktīvas 166. pantā "Atcelšana" ir paredzēts:

"Direktīvas [2009/101 un 2012/30] atceļ [..]

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu IV pielikumā."

14 Direktīvas 2017/1132 II pielikumā ir uzskaitīti sabiedrību veidi, kas minēti šīs direktīvas 7. panta 1. punktā, 13. pantā, 29. panta 1. punktā, 36. panta 1. punktā, 67. panta 1. punktā un 119. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tostarp attiecībā uz Bulgāriju – *OOD*.

15 Saskaņā ar Direktīvas 2017/1132 IV pielikumā ietverto atbilstības tabulu, pirmkārt, Direktīvas 2009/101 2., 2.a, 3., 4. un 7.a pants atbilst attiecīgi Direktīvas 2017/1132 14., 15., 16., 21. un 161. pantam. Otrkārt, saskaņā ar šo tabulu Direktīvas 2012/30 3. pants atbilst Direktīvas 2017/1132 4. pantam.

Direktīva (ES) 2019/1151

16 Direktīva 2017/1132 tika tostarp grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1151 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko groza Direktīvu (ES) 2017/1132 attiecībā uz digitālo rīku un procesu izmantošanu sabiedrību tiesībās (OV 2019, L 186, 80. lpp.), kura stājās spēkā 2019. gada 31. jūlijā un kuras 1. pantā "Direktīvas [2017/1132] grozījumi" ir noteikts:

"Direktīvu [2017/1132] groza šādi:

[..]

6) direktīvas 16. pantu aizstāj ar šādu:

"16. pants

Informācijas atklāšana reģistrā

1. Katrā dalībvalstī par katru centrālajā, komercreģistrā vai sabiedrību reģistrā ("reģistrs") reģistrētu sabiedrību izveido lietu.

[..]

2. Visus dokumentus un informāciju, kas ir jānodod atklātībā saskaņā ar 14. pantu, glabā šā panta 1. punktā minētajā lietā vai tieši ievada reģistrā, un reģistrā ievadīto ierakstu priekšmetu reģistrē lietā.

Visus 14. pantā minētos dokumentus un informāciju neatkarīgi no tā, ar kādiem līdzekļiem tie ir iesniegti, glabā lietā reģistrā vai tieši ievada tajā elektroniski. Dalībvalstis nodrošina, ka visus dokumentus un informāciju, kas reģistrēti papīra formā, reģistrs pēc iespējas ātrāk pārveido elektroniskā formā.

[..]

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 14. pantā minētos dokumentus un informāciju nodod atklātībā, darot tos publiski pieejamus reģistrā. Turklāt dalībvalstis var arī pieprasīt, lai daži vai visi minētie dokumenti un informācija tiktu publicēti valsts oficiālajā vēstnesī, kas paredzēts minētajam nolūkam, vai piemērot vienlīdz efektīvus līdzekļus. [..]

4. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nepieļautu neatbilstību starp reģistrā iekļauto informāciju un iesniegtajiem dokumentiem.

Dalībvalstis, kuras pieprasa dokumentu un informācijas publicēšanu valsts oficiālajā vēstnesī vai centrālajā elektroniskajā platformā, veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nepieļautu nekādu neatbilstību starp informāciju, kura atklāta saskaņā ar 3. punktu, un informāciju, kas publicēta oficiālajā vēstnesī vai platformā.

Ja saskaņā ar šo pantu tiek konstatēta neatbilstība, prevalē reģistrā atklātībā nodotie dokumenti un informācija.

5. Sabiedrība var izmantot 14. pantā minētos dokumentus un informāciju pret trešām personām tikai pēc tam, kad tie nodoti atklātībā saskaņā ar šā panta 3. punktu, ja vien sabiedrība nepierāda, ka trešās personas par tiem ir zinājušas.

[..]

6. Dalībvalstis nodrošina, ka visi dokumenti un informācija, kas iesniegta kā daļa no sabiedrības izveides, filiāles reģistrācijas vai sabiedrības vai filiāles iesniedzamajiem dokumentiem, tiek glabāta reģistros mašīnlasāmā un meklēšanai piemērotā formātā vai kā strukturētie dati."

7) Iekļauj šādu pantu:

"16.a pants

Piekļuve atklātībā nodotajai informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visu 14. pantā minēto dokumentu un informācijas kopijas vai jebkuras to daļas kopijas var iegūt no reģistra pēc pieprasījuma [..].

[..]"

19) Direktīvas 161. pantu aizstāj ar šādu:

"161. pants

Datu aizsardzība

Visu personas datu apstrādi, ko veic šīs direktīvas kontekstā, veic saskaņā ar [VDAR].""

17 Saskaņā ar Direktīvas 2019/1151 2. pantu "Transponēšana":

"1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2021. gada 1. augustam. [..]

2. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta dalībvalstīs līdz 2023. gada 1. augustam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu [..] šīs direktīvas 1. panta 6. punktu attiecībā uz Direktīvas [2017/1132] 16. panta 6. punktu.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis, kuras šīs direktīvas transponēšanā sastopas ar sevišķām grūtībām, ir tiesīgas izmantot 1. punktā paredzētā laikposma pagarinājumu, kas nepārsniedz vienu gadu. [..]

[..]"

VDAR

18 VDAR 26., 32., 40., 42., 43., 50., 85., 143. un 146. apsvērumā ir teikts:

"(26) Datu aizsardzības principi būtu jāattiecina uz jebkādu informāciju par identificētu vai identificējamu fizisku personu. [..] Lai noteiktu, vai fiziska persona ir identificējama, būtu jāņem vērā visi līdzekļi, ko pārzinis vai kāda cita persona pamatoti varētu izmantot – piemēram, atsevišķa izdalīšana –, lai tieši vai netieši identificētu fizisku personu. [..]

[..]

(32) Piekrišana būtu jādod ar skaidri apstiprinošu darbību, kas nozīmē brīvi sniegtu, konkrētu, apzinātu un viennozīmīgu norādi par datu subjekta piekrišanu ar viņu saistīto personas datu apstrādei, piemēram, ar rakstisku, tostarp elektronisku, vai mutisku paziņojumu. [..] Piekrišanai būtu jāattiecas uz visām apstrādes darbībām, ko veic vienā un tajā pašā nolūkā vai nolūkos. Ja apstrādei ir vairāki nolūki, piekrišana būtu jādod visiem nolūkiem. [..]

[..]

(40) Lai apstrāde būtu likumīga, personas dati būtu jāapstrādā, pamatojoties uz attiecīgā datu subjekta piekrišanu vai kādu citu leģitīmu pamatu, kas noteikts vai nu šajā regulā, vai citā Savienības vai dalībvalsts tiesību aktā, kā minēts šajā regulā, tostarp lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu vai lai izpildītu līgumu, kurā datu subjekts ir līgumslēdzēja puse, vai lai veiktu pasākumus pēc datu subjekta pieprasījuma pirms līguma noslēgšanas.

[..]

(42) Ja apstrāde pamatojas uz datu subjekta piekrišanu, pārzinim būtu jāspēj uzskatāmi parādīt, ka datu subjekts ir devis piekrišanu apstrādes darbībai. [..] Piekrišana nebūtu uzskatāma par brīvi izteiktu, ja datu subjektam nav īstas vai brīvas izvēles, vai viņš nevar atteikties vai atsaukt savu izvēli bez nelabvēlīgām sekām.

(43) Lai nodrošinātu, ka piekrišana ir sniegta brīvi, piekrišanai nevajadzētu kalpot par derīgu juridisko pamatu personas datu apstrādei konkrētā gadījumā, kad datu subjekta un pārziņa attiecībās pastāv skaidra nevienlīdzība, jo īpaši, ja pārzinis ir publiska iestāde un tāpēc ir maz ticams, ka piekrišana visos minētās konkrētās situācijas apstākļos bija sniegta brīvi. Uzskata, ka piekrišana nav sniegta brīvi, ja tā neparedz atsevišķu piekrišanu dažādām personas datu apstrādes darbībām, neraugoties uz to, ka tas ir atbilstīgi konkrētajā gadījumā [..]

[..]

(50) Personas datu apstrāde nolūkos, kas nav tie, kādos personas dati sākotnēji tika vākti, būtu jāatļauj tikai tad, ja apstrāde ir saderīga ar tiem nolūkiem, kādos personas dati sākotnēji tika vākti. Šādā gadījumā nav vajadzīgs atsevišķs juridiskais pamats kā vien tas, ar ko tika atļauta personas datu vākšana. [..]

[..]

(85) Ja uz personas datu aizsardzības pārkāpumu nereaģē pienācīgi un savlaicīgi, tas fiziskām personām var izraisīt tādu fizisku, materiālu vai nemateriālu kaitējumu kā, piemēram, iespējas kontrolēt savus personas datus zaudēšana vai to tiesību ierobežošana, diskriminācija, identitātes zādzība vai viltošana, finansiāls zaudējums, neatļauta pseidonimizācijas atcelšana, kaitējums reputācijai, ar dienesta noslēpumu aizsargātu personas datu konfidencialitātes zaudēšana vai jebkāda cita attiecīgajai fiziskajai personai īpaši nelabvēlīga ekonomiskā vai sociālā situācija. [..]

[..]

(143) [..] katrai fiziskai vai juridiskai personai vajadzētu būt pieejamiem efektīviem tiesību aizsardzības līdzekļiem kompetentajā valsts tiesā pret uzraudzības iestādes lēmumu, kas rada tiesiskas sekas attiecībā uz minēto personu. Šāds lēmums jo īpaši attiecas uz to, kā uzraudzības iestāde īsteno izmeklēšanas, korektīvās un atļauju izsniegšanas pilnvaras, vai uz sūdzību noraidīšanu. Tomēr tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā neattiecas uz tādiem uzraudzības iestāžu veiktiem pasākumiem, kas nav juridiski saistoši, piemēram, uzraudzības iestādes izdotiem atzinumiem vai sniegtiem padomiem. [..]

[..]

(146) [..] Pārzinis vai apstrādātājs būtu jāatbrīvo no atbildības, ja tas pierāda, ka nekādā veidā nav atbildīgs par kaitējumu. Kaitējuma jēdziens būtu plaši jāinterpretē, ņemot vērā Tiesas judikatūru, tādā veidā, kas pilnībā atbilst šīs regulas mērķiem. [..] Datu subjektiem būtu jāsaņem pilna un iedarbīga kompensācija par tiem nodarīto kaitējumu. [..]”

19 VDAR 4. pantā "Definīcijas" ir noteikts:

"Šajā regulā:

1) "personas dati" ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu ("datu subjekts"); identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem;

2) "apstrāde" ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtot, izplatot vai citādi darot tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana;

[..]

7) "pārzinis" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus; ja šādas apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, pārzini vai tā iecelšanas konkrētos kritērijus var paredzēt Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos;

[..]

9) "saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kurai izpauž personas datus – neatkarīgi no tā, vai tā ir trešā persona vai nav. Tomēr publiskas iestādes, kas var saņemt personas datus saistībā ar konkrētu izmeklēšanu saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, netiek uzskatītas par saņēmējiem; minēto datu apstrāde, ko veic minētās publiskās iestādes, atbilst piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem saskaņā ar apstrādes nolūkiem;

[..]

11) datu subjekta "piekrišana" ir jebkura brīvi sniegta, konkrēta, apzināta un viennozīmīga norāde uz datu subjekta vēlmēm, ar kuru viņš paziņojuma vai skaidri apstiprinošas darbības veidā sniedz piekrišanu savu personas datu apstrādei;

[..]."

20 VDAR 5. pantā "Personas datu apstrādes principi" ir noteikts:

"1. Personas dati:

[..]

b) tiek vākti konkrētos, skaidros un leģitīmos nolūkos, un to turpmāku apstrādi neveic ar minētajiem nolūkiem nesavietojamā veidā [..] ("nolūka ierobežojumi");

c) ir adekvāti, atbilstīgi un ietver tikai to, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos (“datu minimizēšana”);

[..]

2. Pārzinis ir atbildīgs par atbilstību 1. punktam un var to uzskatāmi parādīt (“pārskatatbildība”).”

21 VDAR 6. pantā “Apstrādes likumīgums” ir noteikts:

“1. Apstrāde ir likumīga tikai tādā apmērā un tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no turpmāk minētajiem pamatojumiem:

a) datu subjekts ir devis piekrišanu savu personas datu apstrādei vienam vai vairākiem konkrētiem nolūkiem;

[..]

c) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu;

[..]

e) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras;

[..]

3. Šā panta 1. punkta c) un e) apakšpunktā minēto apstrādes pamatu nosaka ar:

a) Savienības tiesību aktiem vai

b) dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārzinim.

Apstrādes nolūku nosaka minētajā juridiskajā pamatā vai – attiecībā uz 1. punkta e) apakšpunktā minēto apstrādi – tas ir vajadzīgs, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras. Minētajā juridiskajā pamatā var būt ietverti konkrēti noteikumi, lai pielāgotu šīs regulas noteikumu piemērošanu, cita starpā vispārēji nosacījumi, kas reglamentē pārziņa īstenotu apstrādes likumību; apstrādājamo datu veidi; attiecīgie datu subjekti; vienības, kurām personas dati var tikt izpausti, un mērķi, kādiem tie var tikt izpausti; apstrādes nolūka ierobežojumi; glabāšanas termiņi; un apstrādes darbības un apstrādes procedūras, tostarp pasākumi, lai nodrošinātu likumīgu un godprātīgu apstrādi, piemēram, citās konkrētās datu apstrādes situācijās, kas paredzētas IX nodaļā. Savienības vai dalībvalsts tiesību akti atbilst sabiedrības interešu mērķim un ir samērīgi ar izvirzīto leģitīmo mērķi.

[..]”

22 VDAR 17. pantā "Tiesības uz dzēšanu (tiesības "tikt aizmirstam")" ir paredzēts:

"1. Datu subjektam ir tiesības panākt, lai pārzinis bez nepamatotas kavēšanās dzēstu datu subjekta personas datus, un pārziņa pienākums ir bez nepamatotas kavēšanās dzēst personas datus, ja pastāv viens no šādiem nosacījumiem:

a) personas dati vairs nav nepieciešami saistībā ar nolūkiem, kādos tie tika vākti vai citādi apstrādāti;

b) datu subjekts atsauc savu piekrišanu, uz kuras pamata veikta apstrāde saskaņā ar 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un ja nav cita likumīga pamata apstrādei;

c) datu subjekts iebilst pret apstrādi saskaņā ar 21. panta 1. punktu, un apstrādei nav nekāda svarīgāka leģitīma pamata, vai arī datu subjekts iebilst pret apstrādi saskaņā ar 21. panta 2. punktu;

d) personas dati ir apstrādāti nelikumīgi;

[..]

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ciktāl apstrāde ir nepieciešama:

[..]

b) lai izpildītu juridisku pienākumu, kas prasa veikt apstrādi, kā paredzēts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri piemērojami pārzinim, vai lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai saistībā ar pārzinim likumīgi piešķirto oficiālo pilnvaru īstenošanu;

[..]."

23 VDAR 21. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"Datu subjektam, balstoties uz iemesliem saistībā ar viņa īpašo situāciju, ir tiesības jebkurā laikā iebilst pret savu personas datu apstrādi, kas pamatojas uz 6. panta 1. punkta e) vai f) apakšpunktu, tostarp profilēšanu, kas pamatojas uz minētajiem noteikumiem. Pārzinis personas datus vairs neapstrādā, izņemot, ja pārzinis norāda uz pārliecinošiem leģitīmiem apstrādes iemesliem, kas ir svarīgāki par datu subjekta interesēm, tiesībām un brīvībām, vai lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības."

24 VDAR 58. pantā ir noteikts:

"1. Katrai uzraudzības iestādei ir visas šādas izmeklēšanas pilnvaras:

[..]

2. Katrai uzraudzības iestādei ir visas šādas korektīvās pilnvaras:

[..]

3. Katrai uzraudzības iestādei ir visas šādas atļauju izsniegšanas un padomdevēja pilnvaras:

[..]

b) pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma sniegt atzinumus valsts parlamentam, dalībvalsts valdībai vai – saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem – citām iestādēm un struktūrām, kā arī sabiedrībai par jebkuru jautājumu, kas saistīts ar personas datu aizsardzību;

[..]

4. Uzraudzības iestāde saskaņā ar šo pantu piešķirto pilnvaru īstenošanā ievēro atbilstošas garantijas, tostarp efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un pienācīgas procedūras, kas noteiktas Savienības un dalībvalstu tiesību aktos saskaņā ar [Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (turpmāk tekstā – "Harta")]."

5. Katra dalībvalsts ar tiesību aktiem paredz, ka tās uzraudzības iestādei ir pilnvaras pievērst tiesu iestāžu uzmanību šīs regulas pārkāpumiem un vajadzības gadījumā uzsākt tiesvedību vai kā citādi iesaistīties tiesvedībā, lai īstenotu šīs regulas noteikumus.

6. Katra dalībvalsts var ar tiesību aktiem paredzēt, ka tās uzraudzības iestādei ir vēl citas pilnvaras papildus tām, kas minētas 1., 2. un 3. punktā. Minēto pilnvaru īstenošana netraucē VII nodaļas efektīvai darbībai."

25 VDAR 82. pantā "Tiesības uz kompensāciju un atbildība" ir noteikts:

"1. Jebkurai personai, kurai šīs regulas pārkāpuma rezultātā ir nodarīts materiāls vai nemateriāls kaitējums, ir tiesības no pārziņa vai apstrādātāja saņemt kompensāciju par tai nodarīto kaitējumu.

2. Jebkurš apstrādē iesaistītais pārzinis ir atbildīgs par kaitējumu, kas nodarīts ar apstrādi, kura pārkāpj šo regulu. Apstrādātājs ir atbildīgs par kaitējumu, kas nodarīts ar apstrādi, tikai tad, ja tas nav izpildījis šajā regulā paredzētos pienākumus, kas konkrēti adresēti apstrādātājam, vai ja tas ir rīkojies neatbilstīgi vai pretēji pārziņa likumīgiem norādījumiem.

3. Pārzini vai apstrādātāju atbrīvo no atbildības saskaņā ar 2. punktu, ja tas pierāda, ka nekādā veidā nav atbildīgs par notikumu, ar ko nodarīts attiecīgais kaitējums.

[..]"

26 VDAR 94. pantā ir paredzēts:

"1. Direktīvu [95/46] atceļ no 2018. gada 25. maija.

2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu. [..]"

Bulgārijas tiesību akti

Reģistru likums

27 *Zakon za targovskia registar i registara na yuridicheskite litsa s nestopanska tsel* (Likums par komercreģistru un bezpeļņas juridisko personu reģistru) (2006. gada 25. aprīļa *DV* Nr. 34), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – "Reģistru likums"), 2. pantā ir noteikts:

"(1) Komercreģistrs un Bezpeļņas juridisko personu reģistrs ir vienota elektroniska datubāze, kurā ietvertas saskaņā ar likumu reģistrētās ziņas, kā arī atbilstoši likumam publiskotie dokumenti, kas attiecas uz komersantiem un ārvalstu komersantu filiālēm, bezpeļņas juridiskajām personām un ārvalstu bezpeļņas juridisko personu filiālēm.

(2) Šī panta 1. punktā minētās ziņas un dokumentus publisko bez informācijas, kura veido personas datus [VDAR] 4. panta 1. punkta izpratnē, izņemot informāciju, kas jāpublisko saskaņā ar likumu."

28 Šā likuma 3. pantā ir paredzēts:

"Komercreģistru un bezpeļņas juridisko personu reģistru pārvalda *Ministar na pravosadieto* [tieslietu ministram, Bulgārija] piesaistītā [Aģentūra]."

29 Saskaņā ar minētā likuma 6. panta 1. punktu:

"Katram komersantam un bezpeļņas juridiskajai personai ir jāpiesakās reģistrācijai attiecīgi komercreģistrā un bezpeļņas juridisko personu reģistrā, paziņojot apstākļus, attiecībā uz kuriem reģistrācija ir nepieciešama, un iesniedzot dokumentus, kas jāpublisko."

30 Šī paša likuma 11. pantā ir noteikts:

"(1) Komercreģistrs un bezpeļņas juridisko personu reģistrs ir publiski. Ikvienam ir tiesības brīvi un bez maksas piekļūt datubāzei, kas veido reģistrus.

(2) [Aģentūra] nodrošina reģistrētu piekļuvi komersanta vai bezpeļņas juridiskās personas lietai."

31 Reģistru likuma 13. panta 1., 2., 6. un 9. punktā ir noteikts:

"(1) Reģistrēšana, izslēgšana no reģistra un publiskošana tiek veikta, pamatojoties uz pieteikuma veidlapu.

(2) Pieteikumā iekļauj:

1. pieteikuma iesniedzēja kontaktinformāciju;

[..]

3. reģistrējamās ziņas, reģistrāciju, kuru tiek prasīts izslēgt no reģistra, vai dokumentu, kas jāpublisko;

[..]

(6) [P]ieteikumam pievieno dokumentus vai – attiecīgā gadījumā – dokumentu, kas jāpublisko saskaņā ar likuma prasībām. Dokumenti tiek iesniegti to oriģinālformā, kā pieteikuma iesniedzēja apliecināta kopija vai notariāli apliecināta kopija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz arī komercreģistrā publiskojamo dokumentu apliecinātas kopijas, kurās personas dati, izņemot likumā noteiktos personas datus, ir aizklāti.

[..]

(9) Ja pieteikumā vai tam pievienotajos dokumentos ir minēti personas dati, kuri nav prasīti likumā, tiek uzskatīts, ka personas, kas tos sniegušas, ir piekritušas, ka [Aģentūra] datus apstrādā un publisko.

[..]"

Komerclikums

32 *Targovski zakon* (Komerclikums) (1991. gada 18. jūnija *DV* Nr. 48), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – "Komerclikums"), 101. panta 3. punktā ir noteikts, ka sabiedrības dibināšanas līgumā jābūt ietvertam "sabiedrības dalībnieku vārdam un uzvārdam, sabiedrības nosaukumam un unikālajam identifikācijas kodam".

33 Saskaņā ar Komerclikuma 119. pantu:

"(1) Lai sabiedrību reģistrētu komercreģistrā, ir nepieciešams:

1. iesniegt sabiedrības dibināšanas līgumu, kas ir publiskots;

[..]

(2) Datus, kas minēti [..] 1. punktā, ievada reģistrā [..].

[..]

(4) Lai grozītu vai papildinātu komercreģistrā [reģistrētu] sabiedrības dibināšanas līgumu, publiskošanai iesniedz sabiedrību pārstāvošās struktūras apliecinātu minētā līguma kopiju, kurā ietverti visi grozījumi un visi papildinājumi."

Dekrēts Nr. 1 par komercreģistra un bezpeļņas juridisko personu reģistra uzturēšanu, saglabāšanu un piekļuvi tam

34 2007. gada 14. februāra *Naredba nº 1 za vodene, sahranyavane i dostap do targovskia registar i do registara na yuridicheskite litsa s nestopanska tsel* (Dekrēts Nr. 1 par komercreģistra un bezpeļņas juridisko personu reģistra uzturēšanu, saglabāšanu un piekļuvi tam) (2007. gada 27. februāra *DV* Nr. 18), ko pieņēmis *Ministar na pravosadieto* (tieslietu ministrs), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā, 6. pantā ir paredzēts:

"Ierakstīšanu komercreģistrā un bezpeļņas juridisko personu reģistrā un izslēgšanu no tā veic, pamatojoties uz pieteikuma veidlapu saskaņā ar pielikumiem [*kuros ietvertas specifiskas veidlapas*].

Dokumenti tiek publiskoti komercreģistrā un bezpeļņas juridisko personu reģistrā, pamatojoties uz pieteikuma veidlapu saskaņā ar pielikumiem [*kuros ietvertas specifiskas veidlapas*]."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

35 OL ir dalībniece saskaņā ar Bulgārijas tiesībām dibinātā sabiedrībā ar ierobežotu atbildību "*Praven Shtit Konsulting" OOD*, kas 2021. gada 14. janvārī tika ierakstīta komercreģistrā pēc tam, kad 2020. gada 30. decembrī tika iesniegts sabiedrības dibināšanas līgums, ko bija parakstījuši šīs sabiedrības dalībnieki (turpmāk tekstā – "attiecīgās sabiedrības dibināšanas līgums").

36 Šo līgumu, kurā ietverts OL vārds un uzvārds, viņas identifikācijas numurs, personas apliecības numurs, tās izdošanas datums un vieta, kā arī viņas adrese un paraksts, Aģentūra publiskoja tādu, kāds tas bija iesniegts.

37 2021. gada 8. jūlijā OL lūdza Aģentūru izslēgt no reģistra viņas personas datus, kas ietverti sabiedrības dibināšanas līgumā, precizēdama, ka, lai gan viņas datu apstrāde bija balstīta uz viņas piekrišanu, viņa šo piekrišanu atsauc.

38 Tā kā atbildes no Aģentūras nebija, OL cēla prasību *Administrativen sad Dobrich* (Dobričas Administratīvā tiesa, Bulgārija), kura ar 2021. gada 8. decembra spriedumu atcēla Aģentūras netiešo atteikumu dzēst šos datus un nodeva lietu atpakaļ Aģentūrai jauna lēmuma pieņemšanai.

39 Izpildīdama šo spriedumu un līdzīgu spriedumu attiecībā uz otru sabiedrības dalībnieku, kurš bija rīkojies tāpat, Aģentūra 2022. gada 26. janvāra vēstulē norādīja, ka, lai varētu apmierināt OL iesniegto pieteikumu par personas datu dzēšanu, ir jānosūta tai sabiedrības dibināšanas līguma apliecināta kopija, kurā aizklāti dalībnieku personas dati, izņemot likumā noteiktos.

40 2022. gada 31. janvārī OL atkārtoti cēla prasību *Administrativen sad Dobrich* (Dobričas Administratīvā tiesa), lūdzot atcelt šo vēstuli un piespriest Aģentūrai atlīdzināt nemateriālo kaitējumu, kādu viņai esot radījusi minētā vēstule, ar kuru tikušas aizskartas ar VDAR piešķirtās tiesības.

41 2022. gada 1. februārī, pirms tika paziņots par šo prasību, Aģentūra pēc savas ierosmes izslēdza no reģistra OL identifikācijas numuru, personas apliecības datus un adresi, bet ne viņas uzvārdu, vārdu un parakstu.

42 Ar 2022. gada 5. maija spriedumu *Administrativen sad Dobrich* (Dobričas Administratīvā tiesa) atcēla 2022. gada 26. janvāra vēstuli un piesprieda Aģentūrai samaksāt OL nemateriālā kaitējuma atlīdzību 500 Bulgārijas levu (BGN) (aptuveni 255 EUR) apmērā, kā arī likumiskos procentus saskaņā ar VDAR 82. pantu. Saskaņā ar minēto spriedumu, pirmkārt, šo kaitējumu veidoja OL negatīvā psiholoģiskā un emocionālā pieredze, proti, bailes un bažas par [datu] iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī bezspēcība un vilšanās sajūta par to, ka nav iespējams aizsargāt savus personas datus. Otrkārt, minētais kaitējums izrietēja no šīs vēstules, kuras rezultātā tika pārkāptas VDAR 17. panta 1. punktā paredzētās tiesības uz dzēšanu, kā arī nelikumīgi apstrādāti viņas dati, kas ietverti publiskotajā attiecīgās sabiedrības dibināšanas līgumā.

43 Iesniedzējtiesa *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa, Bulgārija) izskata kasācijas sūdzību, ko Aģentūra iesniedza par šo spriedumu.

44 Šī tiesa uzskata, ka Aģentūra apgalvoja, ka tā ir ne tikai pārzinis, bet arī "*Praven Shtit Konsulting*" reģistrācijas procedūras ietvaros nosūtīto personas datu saņēmēja. Turklāt Aģentūra nebija saņēmusi nevienu tādu šīs sabiedrības līguma kopiju, kurā būtu bijuši aizklāti nepubliskojamie OL personas dati, lai gan tā to bija lūgusi pirms šīs sabiedrības ierakstīšanas komercreģistrā. Taču šādas kopijas neesamība pati par sevi nevar būt šķērslis komercsabiedrības ierakstīšanai šajā reģistrā. Tas izrietot no Valsts uzraudzības iestādes *Komisia za zashtita na lichnite danni* (Personas datu aizsardzības komisija, Bulgārija) atzinuma Nr. 01-116(20)/01.02.2021., kas sniegts saskaņā ar VDAR 58. panta 3. punkta b) apakšpunktu, uz kuru atsaucas Aģentūra. Minētā tiesa norāda, ka, pēc OL domām, Aģentūra kā pārzinis nevar deleģēt citām personām savu pienākumu dzēst personas datus, jo atbilstoši valsts tiesu judikatūrai šis atzinums neatbilst VDAR normām.

45 Iesniedzējtiesa piebilst, ka, ņemot vērā šo dominējošo valsts judikatūru, šķiet nepieciešams precizēt šīs regulas prasības. It īpaši šī tiesa jautā par saskaņošanu, kas ir jāveic starp tiesībām uz datu aizsardzību, no vienas puses, un tiesisko regulējumu, ar kuru tiek garantēta publiskošana un piekļuve noteiktiem sabiedrību dokumentiem, no otras puses, it īpaši precizējot, ka 2017. gada 9. marta spriedums *Manni* (C-398/15, EU:C:2017:197) neļauj atrisināt interpretācijas grūtības, ko rada pamatlietā aplūkotā situācija.

46 Šajos apstākļos *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas [2009/101] 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstij ir uzlikts pienākums ļaut publiskot sabiedrības dibināšanas līgumu, kas jāreģistrē saskaņā ar [Komerclikuma] 119. pantu, ja šajā līgumā papildus sabiedrības dalībnieku vārdiem un uzvārdiem, kuri obligāti jāpublisko saskaņā ar [Reģistru likuma] 2. panta 2. punktu, ir norādīti arī citi personas dati? Atbildot uz šo jautājumu, būtu jāņem vērā, ka [Aģentūra] ir valsts pārvaldes iestāde un ka, vēršoties pret to, atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai var atsaukties uz direktīvas noteikumiem, kuriem ir tieša iedarbība (spriedums, 2006. gada 7. septembris, *Vassallo*, C-180/04, EU:C:2006:518, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu apstiprinoša, vai var uzskatīt, ka apstākļos, kuri izraisījuši pamatlietā izskatāmo strīdu, [Aģentūras] veiktā personas datu apstrāde [VDAR] 6. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē ir nepieciešama, lai varētu izpildīt uzdevumu, ko tā veic sabiedrības interesēs, vai īstenot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras?

3) Ja atbilde uz pirmajiem diviem jautājumiem būtu apstiprinoša, vai var uzskatīt par pieļaujamu tādu valsts tiesību normu kā [Reģistru likuma] 13. panta 9. punkts – saskaņā ar kuru gadījumā, ja pieteikumā vai tam pievienotajos dokumentos ir norādīti personas dati, kas nav prasīti likumā, ir uzskatāms, ka šos datus sniegušās personas ir piekritušas, ka [Aģentūra] tos apstrādā un padara publiski pieejamus –, kura precizē iespēju arī personas datus "brīvprātīgi nodot atklātībā" Direktīvas [2009/101] 4. panta 2. punkta izpratnē neatkarīgi no [VDAR] 32., 40., 42., 43. un 50. apsvēruma?

4) Vai, lai īstenotu Direktīvas [2009/101] 3. panta 7. punktā paredzēto pienākumu, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai novērstu jebkādas pretrunas starp atklātībā nodotajām ziņām saskaņā ar [minētā 3. panta 5. punktu] un reģistrā vai lietā atklātajām ziņām un lai ievērotu trešo personu intereses būt informētām par sabiedrības pamatdokumentiem un citu šīs direktīvas 3. apsvērumā minēto informāciju, kas attiecas uz sabiedrību, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikta procesuālā kārtība (pieteikuma veidlapas, dokumentu kopiju ar aizklātiem personas datiem iesniegšana), kādā

īstenojamas [VDAR] 17. pantā paredzētās fiziskas personas tiesības pieprasīt pārzinim nekavējoties dzēst viņas personas datus, ja personas dati, kuru izslēgšana no reģistra tiek pieprasīta, ir daļa no oficiāli publicētiem (publiskotiem) dokumentiem, ko līdzīgā procesuālajā kārtībā pārzinim ir sniegusi cita persona, kura ir noteikusi arī tās iniciētās apstrādes nolūku?

5) Vai situācijā, kas izraisījusi pamatlietā izskatāmo strīdu, [Aģentūra] attiecībā uz personas datiem rīkojas tikai kā pārzinis, vai arī tā ir to saņēmējs, ja to apstrādes nolūkus saistībā ar publiskošanai iesniegtajiem dokumentiem ir noteicis cits pārzinis?

6) Vai fiziskas personas pašrocīgs paraksts ir informācija, kas attiecas uz identificētu fizisku personu, respektīvi, vai tas ietilpst jēdzienā "personas dati" [VDAR] 4. panta 1. punkta izpratnē?

7) Vai [VDAR] 82. panta 1. punktā minētais jēdziens "nemateriāls kaitējums" ir jāinterpretē tādējādi, ka nemateriālo kaitējumu var konstatēt vienīgi tad, ja ir uzskatāma negatīva ietekme un objektīvi identificējams personisko interešu aizskārums, vai tomēr šajā ziņā ir pietiekami, ka datu subjekts ir īslaicīgi zaudējis suverēnās tiesības rīkoties ar saviem datiem, jo personas dati tika publicēti komercreģistrā, bet tas nav radījis nekādu uzskatāmu vai negatīvu ietekmi uz datu subjektu?

8) Vai valsts uzraudzības iestādes [Personas datu aizsardzības komisijas] Atzinumu Nr. 01-116(20)/01.02.2021., kurš sniegts, pamatojoties uz [VDAR] 58. panta 3. punkta b) apakšpunktu, un saskaņā ar kuru [Aģentūrai] nav juridisku iespēju vai pilnvaru pēc savas ierosmes vai pēc datu subjekta pieprasījuma ierobežot jau publiskotu datu apstrādi, var uzskatīt par pierādījumu – [VDAR] 82. panta 3. punkta izpratnē – tam, ka [Aģentūra] nekādā ziņā nav atbildīga par apstākli, kas izraisījis kaitējumu fiziskai personai?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

47 Vispirms ir jānorāda, ka uzdotie jautājumi attiecas gan uz VDAR, gan Direktīvas 2009/101, kas ir kodificēta un aizstāta ar Direktīvu 2017/1132, kura *ratione temporis* ir piemērojama pamatlietas faktiem, interpretāciju. Līdz ar to lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāizprot tādējādi, ka ar to tiek lūgts interpretēt Direktīvu 2017/1132.

48 Turklāt, kā ģenerāladvokāte ir norādījusi secinājumu 15. punktā, tā kā daži no šiem faktiem ir notikuši pēc 2021. gada 1. augusta, kad beidzās Direktīvas 2019/1151 2. panta 1. punktā noteiktais tās transponēšanas termiņš, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šie fakti ietilpst Direktīvas 2017/1132 vai Direktīvas 2017/1132, kas grozīta ar Direktīvu 2019/1151, *ratione temporis* piemērošanas jomā.

49 Ņemot to vērā, ir jānorāda, ka Direktīvas 2017/1132 16. un 161. panta formulējuma grozījumi un šai direktīvai pievienotais 16.a pants, kas izriet no Direktīvas 2019/1151, neietekmē analīzi, kas Tiesai ir jāveic šajā lietā, līdz ar to atbildēm, kas tiks sniegtas šajā spriedumā, katrā ziņā būs nozīme.

Par pirmo jautājumu

50 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2017/1132 21. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstij ir noteikts pienākums atļaut publiskot komercreģistrā sabiedrības dibināšanas līgumu, uz kuru attiecas šajā direktīvā paredzētā obligātā publiskošana un kurā papildus minimālajiem prasītajiem personas datiem ir ietverti arī personas dati, kuru publicēšana šīs dalībvalsts tiesībās nav prasīta.

51 It īpaši šī tiesa jautā par šajā tiesību normā minētās brīvprātīgās publiskošanas apjomu un vēlas noskaidrot, vai ar minēto tiesību normu dalībvalstīm ir noteikts pienākums atļaut publiskot tādu sabiedrības dokumentos ietverto informāciju kā personas dati, ko tās nav pieprasījušas saistībā ar šajā direktīvā paredzēto obligāto publiskošanu.

52 Saskaņā ar Direktīvas 2017/1132 21. panta 2. punkta pirmo daļu "papildus obligātajai nodošanai atklātībā, kas minēta [šīs direktīvas] 16. pantā, dalībvalstis atļauj brīvprātīgi nodot atklātībā [minētās direktīvas] 14. pantā minēto dokumentu un ziņu tulkojumus jebkurā(-ās) Savienības oficiālajā(-ās) valodā(-ās) saskaņā ar [tās] 16. pantu". Minētā 21. panta 2. punkta otrajā daļā dalībvalstīm ir atļauts noteikt, ka "šādu dokumentu un ziņu tulkojumi jāapliecina". Visbeidzot, šī paša 21. panta 2. punkta trešā daļa attiecas uz pasākumiem, kas vajadzīgi, lai atvieglotu trešo personu piekļuvi brīvprātīgi atklātībā nodotiem "tulkojumiem".

53 Direktīvas 2017/1132 14. pantā ir uzskaitīti minimālie dokumenti un ziņas, kas attiecīgajām sabiedrībām obligāti jāpublicē. Šiem dokumentiem un ziņām saskaņā ar direktīvas 16. panta 3.–5. punktu jātiek pievienotiem lietai vai pārrakstītiem reģistrā, jābūt pieejamiem, pēc pieprasījuma saņemot pilnu vai daļēju kopiju, un tiem jābūt publiskotiem, publicējot tos pilnībā vai izraksta veidā vai paziņojuma veidā valsts laikrakstā vai veicot pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību.

54 Šajā ziņā, ņemot vērā it īpaši vārda "tulkojumi" atkārtotu lietojumu Direktīvas 2017/1132 21. panta 2. punktā, no šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka tā attiecas uz šīs direktīvas 14. pantā minēto dokumentu un ziņu tulkojumu brīvprātīgu nodošanu atklātībā Savienības oficiālajā valodā un tātad tikai uz šo dokumentu un ziņu publicēšanas valodu. Taču minētajā tiesību normā nav atsauces uz minēto dokumentu un ziņu saturu.

55 Līdz ar to minētā 21. panta 2. punkta formulējums norāda, ka šī tiesību norma nevar tikt interpretēta tādējādi, ka ar to dalībvalstīm būtu noteikts pienākums publiskot tādus personas datus, kurus nav prasīts publiskot ne citās Savienības tiesību normās, ne attiecīgās dalībvalsts tiesībās, bet kas ir ietverti aktā, kurš ir obligāti jāpublisko saskaņā ar minēto direktīvu.

56 Tādejādi, tā kā Savienības tiesību normas jēga nepārprotami izriet no tās formulējuma, Tiesa nevar atkāpties no šīs interpretācijas (spriedums, 2022. gada 25. janvāris, *VYSOČINA WIND*, C-181/20, EU:C:2022:51, 39. punkts).

57 Katrā ziņā, runājot par Direktīvas 2017/1132 21. panta 2. punkta kontekstu, šī panta nosaukums, kurā ir atsauce uz "nodošanas atklātībā valod[u] un atklātībā nododamo dokumentu un ziņu tulkošan[u]", gluži tāpat kā pārējie minētā panta punkti, apstiprina šī sprieduma 55. punktā izklāstīto interpretāciju.

58 Direktīvas 2017/1132 21. panta 1. punktā ir noteikts, ka "dokumentus un ziņas, kas nododamas atklātībā saskaņā ar [šīs direktīvas] 14. pantu, izstrādā un reģistrē vienā no valodām, kas atbilst" saskaņā ar šajā jomā piemērojamajiem dalībvalsts noteikumiem. Šīs direktīvas 21. panta 3. punktā

ir paredzēts, ka papildus obligātajai nodošanai atklātībā, kas minēta šīs direktīvas 16. pantā, un brīvprātīgajai nodošanai atklātībā, kas paredzēta šīs pašas direktīvas 21. panta 2. punktā, dalībvalstis var atļaut nodot atklātībā attiecīgos dokumentus un ziņas "jebkurā(-ās) citā (-ās) valodā(-ās)". Savukārt 21. panta 4. punktā ir atsauce uz "tulkojumiem, kas nodoti atklātībā brīvprātīgi".

59 Visbeidzot, šī sprieduma 55. punktā minēto interpretāciju apstiprina šīs direktīvas 12. apsvērums, saskaņā ar kuru, lai veicinātu pārrobežu piekļuvi informācijai par sabiedrībām, papildus obligātajai nodošanai atklātībā kādā no valodām, kuras lieto sabiedrības dalībvalstī, ir pieļaujama brīvprātīga prasīto dokumentu un ziņu reģistrēšana citās valodās.

60 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2017/1132 21. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstij nav noteikts pienākums atļaut nodot atklātībā komercreģistrā sabiedrības dibināšanas līgumu, uz kuru attiecas šajā direktīvā paredzētā obligātā nodošana atklātībā un kurā papildus minimālajiem prasītajiem personas datiem ir ietverti arī personas dati, kuru publicēšana šīs dalībvalsts tiesībās nav prasīta.

Par otro un trešo jautājumu

61 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro un trešo jautājumu, kas ir uzdoti tikai gadījumam, ja atbilde uz šo pirmo jautājumu būtu apstiprinoša, nav jāatbild.

Par piekto jautājumu

62 Ar piekto jautājumu, kas ir jāizskata pirms ceturtā jautājuma, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai VDAR, it īpaši tās 4. panta 7. un 9. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka iestāde, kas ir atbildīga par dalībvalsts komercreģistra uzturēšanu un kas šajā reģistrā publicē personas datus, kas ietverti atbilstoši Direktīvai 2017/1132 obligāti atklātībā nododamā sabiedrības dibināšanas līgumā, un šie dati tai tikuši nosūtīti saistībā ar attiecīgās sabiedrības pieteikumu par ierakstīšanu minētajā reģistrā, ir gan šo datu "saņēmēja", gan "pārzine" šīs tiesību normas izpratnē.

63 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 2017/1132 161. pantu uz personas datu apstrādi šīs direktīvas ietvaros attiecas Direktīva 95/46 un līdz ar to VDAR, kuras 94. panta 2. punktā ir precizēts, ka atsauces uz pēdējo minēto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

64 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2017/1132 14. panta a), b) un d) punktu dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka obligātā nodošana atklātībā vismaz aptver attiecīgās sabiedrības inkorporēšanas dokumentu, tā grozījumus un to personu iecelšanu amatā, atbrīvošanu no amata, kā arī to identitāti, kuras kā saskaņā ar likumu noteikta amatpersona vai kā kādas struktūras locekļi ir pilnvarotas pārstāvēt sabiedrību darījumos ar trešām personām un tiesvedībā vai kuras piedalās šīs sabiedrības pārvaldē, uzraudzībā vai kontrolē. Turklāt saskaņā ar minētās direktīvas 4. panta i) punktu obligātajās ziņās, kas ir jāsniedz atklātībā nododamajā inkorporēšanas dokumentā ir jāietver to fizisko vai juridisko personu vai sabiedrību identitāte, kuras ir parakstījušas šo dokumentu vai kuru vārdā tas ir parakstīts.

65 Saskaņā ar minētās direktīvas 16. panta 3.–5. punktu, kā norādīts šī sprieduma 53. punktā, šiem dokumentiem un ziņām ir jābūt pievienotiem lietai vai tie jāieraksta reģistrā, tiem jābūt pieejamiem, pēc pieprasījuma saņemot pilnīgu vai daļēju kopiju, un tos nodod atklātībā, publicējot tos pilnībā vai izvilkuma veidā, vai arī paziņojuma veidā valsts oficiālajā izdevumā vai ar līdzvērtīgu pasākumu.

66 Kā ģenerāladvokāte ir norādījusi secinājumu 26. punktā, tādējādi dalībvalstīm tostarp ir jānosaka, kādas informācijas kategorijas attiecībā uz Direktīvas 2017/1132 4. panta i) punktā un 14. panta d) punktā minēto personu identitāti it īpaši ir obligāti jānodod atklātībā, ievērojot Savienības tiesības.

67 Ziņas par šo personu identitāti kā informācija par identificētām vai identificējamām fiziskām personām ir "personas dati" VDAR 4. panta 1. punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 9. marts, *Manni*, C-398/15, EU:C:2017:197, 34. punkts).

68 Tas pats attiecas uz papildu ziņām par minēto personu vai citu personu kategoriju identitāti, ko dalībvalstis nolemj pakļaut obligātai nodošanai atklātībā vai kas, kā tas ir šajā gadījumā, ir ietvertas dokumentos, kuri tiek nodoti šādā atklātībā, un šo datu sniegšana nav prasīta Direktīvā 2017/1132 vai valsts tiesību aktos, ar kuriem šī direktīva tiek īstenota.

69 Turpinājumā, runājot par jēdzienu "saņēmējs" VDAR 4. panta 9. punkta izpratnē, tajā ir minēta "fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kurai izpauž personas datus – neatkarīgi no tā, vai tā ir trešā persona vai nav", un šajā tiesību normā ir precizēts, ka no šīs definīcijas ir izslēgtas publiskās iestādes, kas saņem šos datus saistībā ar konkrētu izmeklēšanu saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesībām.

70 Saistībā ar pieteikumu reģistrēt sabiedrību dalībvalsts komercreģistrā, saņemot dokumentus, kas saskaņā ar Direktīvas 2017/1132 14. pantu ir obligāti jānodod atklātībā un kas ietver personas datus, neatkarīgi no tā, vai tie ir prasīti šajā direktīvā vai valsts tiesību aktos, iestādei, kas ir atbildīga par šī reģistra uzturēšanu, ir šo datu "saņēmēja" statuss VDAR 4. panta 9. punkta izpratnē.

71 Visbeidzot, saskaņā ar VDAR 4. panta 7. punktu jēdziens "pārzinis" aptver fiziskas vai juridiskas personas, publiskas iestādes, aģentūras vai citas struktūras, kas vienas pašas vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus. Šajā tiesību normā arī ir noteikts, ka tad, ja šādas apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, pārzini vai tā iecelšanas konkrētos kritērijus var paredzēt Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos.

72 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru šīs tiesību normas mērķis ir, plaši definējot jēdzienu "pārzinis", nodrošināt datu subjektu efektīvu un pilnīgu aizsardzību (spriedums, 2024. gada 11. janvāris, *État belge* (Oficiālā laikrakstā apstrādāti dati), C-231/22, EU:C:2024:7, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

73 Ņemot vērā VDAR 4. panta 7. punkta formulējumu, lasot to kopsakarā ar šo mērķi, šķiet, ka, lai noteiktu, vai persona vai struktūra ir jākvalificē kā "pārzinis" šīs tiesību normas izpratnē, ir jāizpēta, vai šī persona vai struktūra viena pati vai kopā ar citiem nosaka apstrādes nolūkus un līdzekļus vai tie ir noteikti Savienības vai valsts tiesībās. Ja tie ir noteikti valsts tiesību aktos, tad ir jāpārbauda, vai šajos tiesību aktos ir noteikts pārzinis vai paredzēti īpaši kritēriji, kas piemērojami viņa iecelšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 11. janvāris, *État belge* (Oficiālā laikrakstā apstrādāti dati), C-231/22, EU:C:2024:7, 29. punkts).

74 Ir svarīgi arī precizēt, ka, ņemot vērā jēdziena "pārzinis" plašo definīciju VDAR 4. panta 7. punkta izpratnē, apstrādes nolūki un līdzekļi un attiecīgā gadījumā šis pārzinis valsts tiesībās var būt noteikti ne tikai tieši, bet arī netieši. Pēdējā minētajā gadījumā tomēr tiek prasīts, lai tas pietiekami skaidri izrietētu no attiecīgajai personai vai iestādei piešķirtās lomas, uzdevuma un pilnvarām (spriedums, 2024. gada 11. janvāris, *État belge* (Oficiālā laikrakstā apstrādāti dati), C-231/22, EU:C:2024:7 30. punkts).

75 Turklāt, reģistrējot un saglabājot personas datus, kas saņemti saistībā ar pieteikumu par sabiedrības reģistrāciju dalībvalsts komercreģistrā, attiecīgā gadījumā pēc pieprasījuma darot tos zināmus trešām personām un tos publicējot valsts oficiālajā vēstnesī, vai izmantojot pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību, šī iestāde, kas uztur šo reģistru, veic personas datu apstrādi, attiecībā uz kuru tā ir "pārzinis" VDAR 4. panta 2. un 7. punkta nozīmē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 9. marts, *Manni*, C-398/15, EU:C:2017:197, 35. punkts).

76 Proti, šī personas datu apstrāde ir atsevišķa un tiek veikta pēc tam, kad šīs reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs ir paziņojis personas datus un minētā iestāde tos ir saņēmusi. Turklāt tikai pēdējā minētā veic šo apstrādi saskaņā ar Direktīvā 2017/1132 un attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos, ar kuriem īsteno šo direktīvu, noteiktajiem mērķiem un kārtību.

77 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka no minētās direktīvas 7. un 8. apsvēruma izriet, ka tajā paredzētās nodošanas atklātībā mērķis citastarp ir aizsargāt trešo personu intereses attiecībā pret akciju sabiedrībām un sabiedrībām ar ierobežotu atbildību, jo vienīgais nodrošinājums, ko tās piedāvā trešām personām, ir to aktīvi. Šajā nolūkā šai nodošanai atklātībā ir jāļauj trešām personām iepazīties ar attiecīgās sabiedrības pamatdokumentiem un noteiktām ziņām, kas attiecas uz sabiedrību, it īpaši par personām, kuras ir pilnvarotas uzņemties saistības sabiedrības vārdā.

78 Turklāt šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt tiesisko noteiktību attiecībās starp sabiedrībām un trešām personām, lai pēc iekšējā tirgus izveides pastiprinātu darījumu plūsmu starp dalībvalstīm. No šāda viedokļa raugoties, ir svarīgi, lai ikviena persona, kas vēlas nodibināt un veidot komercattiecības ar citās dalībvalstīs esošiem uzņēmumiem, varētu viegli uzzināt būtiskus datus par komercuzņēmumu uzbūvi un personu, kuras tos var pārstāvēt, pilnvarām, kas nozīmē, ka visi atbilstošie dati ir skaidri jānorāda reģistrā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 9. marts, *Manni*, C-398/15, EU:C:2017:197, 50. punkts).

79 Kā ģenerāladvokāte ir norādījusi secinājumu 39. punktā, nosūtot iestādei, kas ir atbildīga par dalībvalsts komercreģistra uzturēšanu, dokumentus un ziņas, kuras ir obligāti nododamas atklātībā saskaņā ar Direktīvu 2017/1132, un tādējādi apstrādājot šajos dokumentos ietvertos personas datus, pieteikuma par sabiedrības reģistrāciju komercreģistrā iesniedzējam nav nekādas ietekmes uz šīs iestādes veiktās apstrādes mērķu noteikšanu un turpmāko apstrādi. Turklāt tas pats cenšas sasniegt citus mērķus, proti, izpildīt formalitātes, kas nepieciešamas šādas reģistrācijas veikšanai.

80 Šajā gadījumā, kā ģenerāladvokāte ir norādījusi šo secinājumu 31. un 32. punktā, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka OL personas datu nodošana atklātībā ir notikusi, īstenojot uzdevumus, kas Aģentūrai ir uzticēti kā iestādei, kura ir atbildīga par komercreģistra uzturēšanu, un šo datu apstrādes mērķi un līdzekļi ir noteikti gan Savienības tiesībās, gan pamatlietā aplūkotajos valsts tiesību aktos, it īpaši Reģistru likuma 13. panta 9. punktā. Līdz ar to apstāklis, ka, pretrunā šajos tiesību aktos paredzētajai procesuālajai kārtībai, netika nosūtīta attiecīgās sabiedrības dibināšanas līguma apliecināta kopija ar aizklātiem tiem personas datiem, kas nav prasīti minētajos tiesību aktos, neietekmē Aģentūras kā "pārziņa" kvalifikāciju.

81 Šo kvalifikāciju neliek apšaubīt arī tas, ka Aģentūra saskaņā ar šiem pašiem tiesību aktiem pirms to ievietošanas tiešsaistē nepārbauda personas datus, kas ietverti elektroniskajās attēlos vai tai sabiedrības reģistrācijas nolūkos atsūtīto dokumentu oriģinālos. Šai ziņā Tiesa jau ir nospriedusi, ka šī sprieduma 72. punktā minētajam VDAR 4. panta 7. punkta mērķim būtu pretrunā no jēdziena "pārzinis" izslēgt dalībvalsts oficiālo laikrakstu, pamatojoties uz to, ka šis laikraksts neīsteno kontroli pār tā publikācijās ietvertajiem personas datiem (spriedums, 2024. gada 11. janvāris, *État belge* (Oficiālā laikrakstā apstrādāti dati), C-231/22, EU:C:2024:7, 38. punkts).

82 Šādos apstākļos šķiet, ka tādā situācijā, kāda ir pamatlietā, Aģentūra ir atbildīga par OL personas datu apstrādi, kas izpaužas kā šo datu publiskošana tiešsaistē, pat ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem tai bija jānosūta tāda attiecīgās sabiedrības dibināšanas līguma kopija, kurā ir aizklāti personas dati, kas nav prasīti saskaņā ar pamatlietā aplūkotajiem valsts tiesību aktiem, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Līdz ar to saskaņā ar VDAR 5. panta 2. punktu Aģentūra ir atbildīga arī par šī panta 1. punkta ievērošanu.

83 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz piekto jautājumu ir jāatbild, ka VDAR, it īpaši tās 4. panta 7. un 9. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka iestāde, kas ir atbildīga par dalībvalsts komercreģistra uzturēšanu un kas šajā reģistrā publicē personas datus, kas ietverti atbilstoši Direktīvai 2017/1132 obligāti atklātībā nododamā sabiedrības dibināšanas līgumā, un šie dati tai tikuši nosūtīti saistībā ar attiecīgās sabiedrības pieteikumu par ierakstīšanu minētajā reģistrā, ir gan šo datu "saņēmēja", gan – tā kā tā tos publisko – šo datu "pārzine" šīs tiesību normas izpratnē, pat ja šajā līgumā ir ietverti personas dati, kas nav prasīti ar šo direktīvu vai šīs dalībvalsts tiesību aktiem.

Par ceturto jautājumu

Par pieņemamību

84 Bulgārijas valdība apgalvo, ka ceturtais jautājums nav pieņemams, jo tajā ir izvirzīta hipotētiska rakstura problēma. Šī valdība uzskata, ka šis jautājums faktiski attiecoties uz to, vai ar Direktīvas 2017/1132 16. pantu ir saderīgi valsts tiesību akti par VDAR 17. pantā paredzēto tiesību īstenošanas procesuālajiem noteikumiem, kuri vēl nav pieņemti.

85 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prejudiciāla nolēmuma tiesvedībā, kas paredzēta LESD 267. pantā, ir noteikta cieša sadarbība starp valsts tiesām un Tiesu, kas balstīta uz funkciju savstarpēju sadali, un tas ir instruments, ar kura palīdzību Tiesa sniedz valsts tiesām Savienības tiesību interpretācijas elementus, kas tām ir nepieciešami, lai atrisinātu tajās izskatāmos strīdus. Šīs sadarbības ietvaros tikai valsts tiesai, kura izskata strīdu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jāizvērtē gan prejudiciālā nolēmuma nepieciešamība, lai tā varētu pieņemt nolēmumu lietā, gan jautājumu, ko tā uzdod Tiesai, atbilstība. Tādējādi Tiesai principā ir jāsniedz nolēmums, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju (spriedums, 2021. gada 23. novembris, IS (Rīkojuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu prettiesiskums), C-564/19, EU:C:2021:949, 59. un 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

86 No tā izriet, ka uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju attiecas atbilstības prezumpcija. Atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu Tiesa var tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēmai ir hipotētisks raksturs vai arī ja Tiesai nav zināmi

faktiskie un tiesību apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2020. gada 24. novembris, *Openbaar Ministerie* (Dokumentu viltošana), C-510/19, EU:C:2020:953, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

87 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesai pēdējā instancē ir jālemj par to, vai likumīgs ir Aģentūras atteikums izpildīt pamatlietā aplūkoto lūgumu dzēst personas datus, pamatojoties uz to, ka, pretēji Bulgārijas tiesību aktos paredzētajiem procesuālajiem noteikumiem, Aģentūrai netika nosūtīta attiecīgā sabiedrības dibināšanas līguma kopija, kurā ir aizklāti valsts tiesību aktos neprasītie personas dati. Turklāt no šī lūguma izriet, ka šāds atteikums atbilst Aģentūras praksei. Visbeidzot šī tiesa precizēja, ka Tiesas atbilde uz ceturto jautājumu ir nepieciešama pamatlietas atrisināšanai kontekstā, kurā valsts judikatūra nav vienveidīga.

88 No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo Bulgārijas valdība, ceturtais jautājums ir pieņemams.

Par lietas būtību

89 Ņemot vērā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ietverto informāciju, kas izklāstīta šī sprieduma 87. punktā, ir jāuzskata, ka ar ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīva 2017/1132, it īpaši tās 16. pants, kā arī VDAR 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem neatbilst tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums vai prakse, saskaņā ar kuru iestādei, kas atbild par šīs dalībvalsts komercreģistra uzturēšanu, ir jānoraida ikviens lūgums dzēst šajā reģistrā publicētā sabiedrības dibināšanas līgumā ietvertus personas datus, kas nav prasīti ar šo direktīvu vai šīs dalībvalsts tiesību aktiem, ja, pretēji šajā tiesiskajā regulējumā paredzētajiem procesuālajiem noteikumiem, šai iestādei nav iesniegta minētā līguma kopija, kurā šie dati ir aizklāti.

90 Saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punktu datu subjektam ir tiesības panākt, lai pārzinis bez nepamatotas kavēšanās dzēstu datu subjekta personas datus, un pārziņa pienākums ir bez nepamatotas kavēšanās dzēst šos personas datus, ja pastāv kāds no šajā tiesību normā izklāstītajiem iemesliem.

91 Atbilstoši minētā 17. panta 1. punkta c) apakšpunktam tā tas ir gadījumā, ja datu subjekts iebilst pret apstrādi saskaņā ar šīs regulas 21. panta 1. punktu un ja "apstrādei nav nekāda svarīgāka leģitīma pamata" vai, kā minēts šī 17. panta 1. punkta d) apakšpunktā – ja attiecīgie dati ir tikuši "apstrādāti nelikumīgi".

92 No VDAR 17. panta 3. punkta b) apakšpunkta arī izriet, ka šīs regulas 17. panta 1. punkts nav piemērojams, ciktāl šī apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu juridisku pienākumu, kas prasa veikt apstrādi, kā paredzēts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri piemērojami pārzinim, vai lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai saistībā ar pārzinim likumīgi piešķirto oficiālo pilnvaru īstenošanu.

93 Līdz ar to, lai noteiktu, vai tādā situācijā kā pamatlietā datu subjektam ir tiesības uz dzēšanu saskaņā ar VDAR 17. pantu, vispirms ir jāpārbauda, kāds likumības iemesls vai iemesli varētu būt attiecināmi uz viņa personas datu apstrādi.

94 Šai ziņā ir jāatgādina, ka VDAR 6. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts izsmeļošs un ierobežojošs to gadījumu uzskaitījums, kuros personas datu apstrādi var uzskatīt par likumīgu. Tādējādi, lai apstrādi varētu uzskatīt par likumīgu, uz to jāattiecas kādam no šajās tiesību normās

paredzētajiem gadījumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 99. punkts un tajā minētā judikatūra).

95 Ja datu subjekts nav devis piekrišanu savu personas datu apstrādei saskaņā ar minētā 6. panta 1. punkta pirmā ievilkuma a) apakšpunktu vai ja piekrišana nav dota brīvi, konkrēti, apzināti un viennozīmīgi VDAR 4. panta 11. punkta izpratnē, šāda apstrāde tomēr ir attaisnota, ja tā atbilst kādai no nepieciešamības prasībām, kas minētas šīs regulas 6. panta 1. punkta pirmās daļas b)–f) apakšpunktā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 4. jūlijs, *Meta Platforms* u.c. (Vispārīgie sociālā tīkla lietošanas noteikumi), C-252/21, EU:C:2023:537, 92. punkts).

96 Šajā kontekstā jāteic, ka nupat minētajā tiesību normā paredzētie pamatojumi, ciktāl tie rada likumīgu pamatu personas datu apstrādei, kas veikta bez datu subjekta piekrišanas, ir jāinterpretē šauri (spriedums, 2023. gada 4. jūlijs, *Meta Platforms* u.c. (Vispārīgie sociālā tīkla lietošanas noteikumi), C-252/21, EU:C:2023:537, 93. punkts un tajā minētā judikatūra).

97 Ir arī jāprecizē, ka saskaņā ar VDAR 5. pantu tieši pārzinim ir jāpierāda, ka šie dati tiek vākti tostarp konkrētos, skaidros un leģitīmos nolūkos, ka tie ir adekvāti, atbilstīgi un ietver tikai to, kas ir nepieciešams to apstrādes nolūkos, un ka tie tiek apstrādāti likumīgi, godprātīgi un datu subjektam pārredzamā veidā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 4. jūlijs, *Meta Platforms* u.c. (Vispārīgie sociālā tīkla lietošanas noteikumi), C-252/21, EU:C:2023:537, 95. punkts).

98 Lai gan iesniedzējtiesai pašai jānoskaidro, vai dažādie apstrādes elementi pamatlietā ir pamatoti ar kādu no VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas b)–f) apakšpunktā minētajām vajadzībām, Tiesa tomēr var tai sniegt lietderīgas norādes, lai tā varētu atrisināt tajā izskatāmo strīdu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 4. jūlijs, *Meta Platforms* u.c. (Vispārīgie sociālā tīkla lietošanas noteikumi), C-252/21, EU:C:2023:537, 96. punkts).

99 Šajā gadījumā vispirms, kā secinājumu 43. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, šķiet, ka Reģistru likuma 13. panta 9. punktā noteiktā piekrišanas prezumpcija neatbilst VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 4. panta 11. punktu, paredzētajiem nosacījumiem.

100 Proti, kā izriet no minētās regulas 32., 42. un 43. apsvēruma, piekrišana būtu jādod ar skaidri apstiprinošu darbību, piemēram, izmantojot rakstisku vai mutisku paziņojumu, un nevar uzskatīt, ka tā ir izteikta brīvi, ja datu subjektam nav īstas vai brīvas izvēles vai viņš nevar atteikties vai atsaukt savu izvēli bez nelabvēlīgām sekām. Turklāt piekrišanai nevajadzētu kalpot par derīgu juridisko pamatu konkrētā gadījumā, kad datu subjekta un pārziņa attiecībās pastāv skaidra nevienlīdzība, jo īpaši, ja pārzinis ir publiska iestāde.

101 Līdz ar to šādu prezumpciju, kāda ir paredzēta Reģistru likuma 13. panta 9. punktā, nevar uzskatīt par tādu, kas apliecina brīvi sniegtu, konkrētu, apzinātu un nepārprotamu piekrišanu personas datu apstrādei, ko veic tāda publiska iestāde kā Aģentūra.

102 Turpinot, 6. panta 1. punkta pirmās daļas b) un d) apakšpunktā paredzētie likumības pamatojumi personas datu apstrādei, kas nepieciešama līguma izpildei un fiziskas personas vitālo interešu aizsardzībai, nešķiet atbilstoši saistībā ar pamatlietā aplūkoto personas datu apstrādi. Tas ir tāpat attiecībā uz likumības pamatojumu, kas paredzēts 6. panta 1. punkta pirmā ievilkuma f) apakšpunktā attiecībā uz personas datu apstrādi, kas nepieciešama pārziņa leģitīmo interešu

nodrošināšanai, jo no VDAR 6. panta 1. punkta otrās daļas formulējuma skaidri izriet, ka personas datu apstrāde, ko veic publiska iestāde, pildot savus uzdevumus, nevar ietilpt šī pēdējā minētā pamatojuma piemērošanas jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 8. decembris, *Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet* (Personas datu apstrādes nolūki – Noziedzīga nodarījuma izmeklēšana), C-180/21, EU:C:2022:967, 85. punkts).

103 Visbeidzot, attiecībā uz likumības pamatojumu, kas norādīts VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) un e) apakšpunktā, jāatgādina, ka saskaņā ar šī 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu personas datu apstrāde ir likumīga, ja tā ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu. Turklāt saskaņā ar šī 6. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktu likumīga ir arī tāda apstrāde, kura vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras.

104 VDAR 6. panta 3. punktā attiecībā uz abām šīm likumīguma hipotēzēm it īpaši ir precizēts, ka apstrādei jābūt pamatotai ar Savienības tiesību aktiem vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārzinim, un ka šim juridiskajam pamatam ir jāatbilst sabiedrības interešu mērķim un jābūt samērīgam ar izvirzīto leģitīmo mērķi.

105 Pirmkārt, attiecībā uz jautājumu par to, vai pamatlietā aplūkotā apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu juridisku pienākumu, kas izriet no Savienības tiesībām vai pārzinim piemērojamajām valsts tiesībām VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta izpratnē, ir jānorāda, kā ģenerāladvokāte to ir darījusi secinājumu 45. un 47. punktā, ka Direktīvā 2017/1132 nav noteikts, ka sistemātiski ir jāapstrādā visi personas dati, kas ietverti aktā, kurš ir obligāti jānodod atklātībā saskaņā ar šo direktīvu. Gluži pretēji, no minētās direktīvas 161. panta izriet, ka personas datu apstrādei, kas veikta saskaņā ar Direktīvu 2017/1132, un it īpaši jebkādai informācijas vākšanai, glabāšanai, nodošanai trešo personu rīcībā un publicēšanai saskaņā ar šo direktīvu ir pilnībā jāatbilst no VDAR izrietošajām prasībām.

106 Tādējādi dalībvalstīm, īstenojot šajā direktīvā noteiktos pienākumus, ir jāsalāgo šī sprieduma 77. punktā atgādinātie tiesiskās drošības un trešo personu interešu aizsardzības mērķi, no vienas puses, un VDAR nostiprinātās tiesības un pamattiesības uz personas datu aizsardzību, no otras puses, panākot līdzsvaru šo mērķu un tiesību starpā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 1. augusts, *Vyriausioji tarnybinės etikos komisija*, C-184/20, EU:C:2022:601, 98. punkts).

107 Līdz ar to nevar uzskatīt, ka Direktīvā 2017/1132 vai pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā neparedzētu personas datu, kas ietverti sabiedrības līgumā, kurš atbilstoši šai direktīvai obligāti jānodod atklātībā, un kas nosūtīti Aģentūrai, nodošana atklātībā tiešsaistē komercreģistrā ir pamatota ar prasību nodrošināt šīs direktīvas 14. pantā minēto aktu nodošanu atklātībā saskaņā ar tās 16. pantu un ka tādējādi tā izriet no Savienības tiesībās paredzēta juridiska pienākuma.

108 Šķiet, ka pamatlietā aplūkotās apstrādes likumība, neskarot iesniedzējtiesā veicamo pārbaudi, nav pamatota arī ar tās dalībvalsts – šajā gadījumā Bulgārijas – tiesību aktos, kuriem ir pakļauts pārzinis, paredzētu juridisku pienākumu VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta izpratnē, jo, pirmām kārtām, no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka Reģistru likuma 2. panta 2. punktā ir paredzēts, ka komercreģistrā iekļaujamie dokumenti tiek nodoti atklātībā, neietverot informāciju, kas ir personas dati, "izņemot informāciju, kas jāpublisko saskaņā ar likumu", un, otrām kārtām, šī likuma 13. panta 9. punktā ir paredzēta piekrišanas prezumpcija, kas, kā izriet no šī sprieduma 99. punkta, neatbilst VDAR prasībām.

109 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu, vai pamatlietā aplūkotā apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkta izpratnē, uz kuru citastarp atsaucas gan iesniedzējtiesa, gan Bulgārijas valdība un Aģentūra, Tiesa jau ir nospriedusi, ka valsts iestādes darbība, kas izpaužas kā tādu datu saglabāšana datubāzē, kuri uzņēmumiem ir jāpaziņo atbilstoši juridiskajām saistībām, atļaujas došana ieinteresētajām personām iepazīties ar šiem datiem un šo datu kopiju izsniegšana, ir saistīta ar valsts varas pilnvaru īstenošanu un ir uzdevums, ko veic sabiedrības interesēs šīs tiesību normas izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 9. marts, *Manni*, C-398/15, EU:C:2017:197, 43. punkts).

110 No tā izriet, ka pamatlietā aplūkotā apstrāde, protams, šķiet veikta saistībā ar uzdevumu sabiedrības interesēs minētās tiesību normas izpratnē. Tomēr, lai izpildītu šajā pašā tiesību normā izvirzītos nosacījumus, ir nepieciešams, lai šī apstrāde patiešām atbilstu izvirzītajiem vispārējo interešu mērķiem, nepārsniedzot to, kas ir nepieciešams šo mērķu sasniegšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 109. punkts).

111 Šī nepieciešamības prasība nav izpildīta, ja izvirzīto vispārējo interešu mērķi saprātīgi var sasniegt tikpat efektīvi ar citiem līdzekļiem, kas mazāk aizskartu datu subjektu pamattiesības, it īpaši Hartas 7. un 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, un atkāpes no šādu datu aizsardzības principa un tā ierobežojumi ir piemērojami tikai tiktāl, cik tas ir strikti nepieciešams (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 110. punkts un tajā minētā judikatūra).

112 Taču, kā ģenerāladvokāte ir norādījusi secinājumu 51. punktā, tādu personas datu publiskošana tiešsaistē, kuri nav prasīti nedz Direktīvā 2017/1132, nedz valsts tiesībās, pati par sevi nevar tikt uzskatīta par nepieciešamu šīs direktīvas mērķu sasniegšanai.

113 It īpaši attiecībā uz līdzekļu, kas mazāk aizskartu šīs pamattiesības, esamību ir jānorāda, ka pamatlietā aplūkotajos valsts tiesību aktos ir paredzēts, ka pieteikuma par sabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā iesniedzējam ir jāiesniedz šīs sabiedrības dibināšanas dokumenta kopija, kurā ir dzēsti nevajadzīgie personas dati, lai to publicētu šajā reģistrā un tas būtu pieejams trešām personām, taču tā šajā gadījumā Aģentūrai nekad nav tikusi iesniegta pat pēc tās lūguma. Tomēr Bulgārijas valdība un Aģentūra ir apstiprinājušas, ka pat tad, ja ir pagājis saprātīgs termiņš un ja datu subjekts no attiecīgās sabiedrības vai tās pārstāvjiem nevar iegūt šādu kopiju, šajos tiesību aktos nav paredzēts, ka Aģentūra pati var izgatavot šo kopiju, kas tomēr būtu līdzeklis, lai tikpat efektīvi sasniegtu mērķus nodrošināt sabiedrību dokumentu nodošanu atklātībā, tiesisko drošību un trešo personu interešu aizsardzību, vienlaikus mazāk aizskarot tiesības uz personas datu aizsardzību.

114 Vēl ir jānorāda, kā ģenerāladvokāte to ir darījusi secinājumu 56. punktā, ka pretēji tam, ko savos apsvērumos Tiesā ir apgalvojušas vairākas dalībvalstis, Direktīvā 2017/1132 paredzētā prasība saglabāt atklātībā obligāti nododamo sabiedrības dokumentu integritāti un pareizību, kas prasa šo dokumentu publicēšanu, kādi tie ir nodoti iestādēm, kuras ir atbildīgas par komercreģistra uzturēšanu, nevar sistemātiski prevalēt pār šīm tiesībām, jo pretējā gadījumā to aizsardzība tiktu padarīta iluzora.

115 It īpaši šī prasība nevar likt šajā reģistrā saglabāt publiski pieejamus personas datus, kas nav prasīti Direktīvā 2017/1132 vai valsts tiesībās, lai gan, kā izriet no šī sprieduma 113. punkta, Aģentūra pati var izgatavot šajās tiesībās paredzētā attiecīgās sabiedrības dibināšanas dokumenta kopiju, lai to darītu pieejamu.

116 No tā izriet, ka pamatlietā aplūkotā personas datu apstrāde katrā ziņā, šķiet, pārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai izpildītu uzdevumu sabiedrības interesēs, kurš Aģentūrai ir uzticēts saskaņā ar minētajiem valsts tiesību aktiem.

117 Līdz ar to, kā ģenerāladvokāte ir norādījusi secinājumu 59. punktā, neskarot pārbaudes, kas ir jāveic iesniedzējtiesai, nešķiet, ka šāda apstrāde atbilst arī VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) vai e) apakšpunktā, lasot to kopsakarā ar tās 6. panta 3. punktu, paredzētajiem likumības nosacījumiem.

118 Turpinot, attiecībā uz pamatlietā aplūkoto dzēšanas pieprasījumu saskaņā ar VDAR 17. pantu ir jānorāda, ka gadījumā, ja iesniedzējtiesa pēc sava vērtējuma par šīs apstrādes likumību secinātu, ka minētā apstrāde nav likumīga, Aģentūrai kā pārzinim, kā izriet no šī sprieduma 82. un 83. punkta, saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta d) apakšpunkta skaidro formulējumu būtu pēc iespējas drīz jādzēš attiecīgie dati (šajā nozīmē skat. spriedumu 2023. gada 7. decembris, *SCHUFA Holding* (Atbrīvošana no atlikušajām parādsaistībām), C-26/22 un C-64/22, EU:C:2023:958, 108. punkts).

119 Savukārt, ja šī tiesa secinātu, ka šī apstrāde patiešām atbilst VDAR 6. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētajam likumības pamatojumam, it īpaši, ciktāl Direktīvā 2017/1132 vai pamatlietā aplūkotajos valsts tiesību aktos neprasītu datu publiskošana komercreģistrā tiešsaistē ir nepieciešama, lai trešo personu aizsardzības interesēs izvairītos no attiecīgās sabiedrības reģistrācijas aizkavēšanas, ir jānorāda, ka būtu jāpiemēro VDAR 17. panta 1. punkta c) apakšpunkts.

120 No nupat minētās tiesību normas, lasot to kopsakarā ar VDAR 21. panta 1. punktu, izriet, ka datu subjektam ir tiesības iebilst pret apstrādi un tiesības uz dzēšanu, ja vien nav svarīgāku leģitīmu pamatu, kas ir svarīgāki par šā datu subjekta interesēm, kā arī tiesībām un brīvībām VDAR 21. panta 1. punkta izpratnē, un tas ir jāpierāda pārzinim (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 7. decembris, *SCHUFA Holding* (Atbrīvošana no atlikušajām parādsaistībām), C-26/22 un C-64/22, EU:C:2023:958, 111. punkts).

121 Taču tādā situācijā kā pamatlietā nešķiet, ka pastāvētu svarīgāks leģitīms pamats minētās normas izpratnē, kas varētu liegt apmierināt šādu dzēšanas pieprasījumu.

122 Pirmkārt, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka sabiedrība, kurā OL ir dalībniece, jau ir reģistrēta komercreģistrā.

123 Otrkārt, kā ir norādīts šī sprieduma 115. punktā, Direktīvā 2017/1132 paredzētā prasība saglabāt atklātībā obligāti nododamo sabiedrības dokumentu integritāti un pareizību nevar likt šajā reģistrā tiešsaistē sabiedrībai pieejamus saglabāt personas datus, kas nav prasīti Direktīvā 2017/1132 vai valsts tiesībās.

124 Visbeidzot, pieņemot, ka iesniedzējtiesa nonāk pie secinājuma, ka pamatlietā aplūkotā personas datu apstrāde patiešām atbilst VDAR 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktajam likumības pamatam, ir jānorāda, ka VDAR un it īpaši tās 17. panta 3. punkta b) apakšpunktā ir skaidri

noteikta prasība par līdzsvaru starp Hartas 7. un 8. pantā nostiprinātajām pamattiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, no vienas puses, un Savienības tiesību aktos vai dalībvalstu tiesību aktos likumīgi noteiktajiem mērķiem, kas ir pamatā juridiskajam pienākumam, kura izpildei apstrāde ir nepieciešama, no otras puses (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2022. gada 8. decembris, *Google* (Atsauču uz apgalvoti nepatiesu saturu atsaistīšana), C-460/20, EU:C:2022:962, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

125 Tiesa jau ir nospriedusi, ka piekļuves personas datiem, kuriem saskaņā ar Savienības tiesībām obligāti jābūt publiskiem, ierobežošana tikai ar trešām personām, kuras var pierādīt konkrētas intereses, katrā atsevišķā gadījumā var būt attaisnojama ar sevišķi svarīgiem un leģitīmiem iemesliem, kas saistīti ar datu subjektu īpašo situāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 9. marts, *Manni*, C-398/15, EU:C:2017:197, 60. punkts).

126 Kā ģenerāladvokāte ir norādījusi secinājumu 67. punktā, tas tā vēl jo vairāk ir tad, ja, kā tas ir šajā gadījumā, attiecīgie personas dati nav prasīti ne Direktīvā 2017/1132, ne valsts tiesībās.

127 Ņemot vērā šos apstākļus, uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva 2017/1132, it īpaši tās 16. pants, kā arī VDAR 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem neatbilst tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums vai prakse, saskaņā ar kuru iestādei, kas atbild par šīs dalībvalsts komercreģistra uzturēšanu, ir jānoraida ikviens lūgums dzēst šajā reģistrā publicētā sabiedrības dibināšanas līgumā ietvertus personas datus, kas nav prasīti ar šo direktīvu vai šīs dalībvalsts tiesību aktiem, ja, pretēji šajā tiesiskajā regulējumā paredzētajiem procesuālajiem noteikumiem, šai iestādei nav iesniegta minētā līguma kopija, kurā šie dati ir aizklāti.

Par sesto jautājumu

128 Ar sesto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai VDAR 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fiziskas personas pašrocīgs paraksts ietilpst jēdzienā "personas dati" šīs tiesību normas izpratnē.

129 Minētajā tiesību normā ir paredzēts, ka personas dati ir "jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu", un ir precizēts, ka ""identificējama fiziska persona" ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem".

130 Šajā ziņā Tiesa ir jau nospriedusi, ka šajā normā rodamajā jēdziena "personas dati" definīcijā ir izmantota vārdkopa "jebkuru informāciju", norāda uz Savienības likumdevēja mērķi šo jēdzienu apveltīt ar plašu nozīmi, kas potenciāli aptver visa veida gan objektīvu, gan subjektīvu informāciju viedokļa vai vērtējumu formā, ja vien šī informācija "attiecas uz" konkrēto personu (spriedums, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Datenschutzbehörde* un *CRIF*, C-487/21, EU:C:2023:369, 23. punkts).

131 Informācija attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu, ja tās satura, tās mērķa vai tās seku ziņā tā ir saistīta ar kādu identificējamu personu (spriedums, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Datenschutzbehörde* un *CRIF*, C-487/21, EU:C:2023:369, 24. punkts).

132 Attiecībā uz to, vai fiziska persona ir "identificējama", VDAR 26. apsvērumā ir precizēts, ka ir jāņem vērā "visi līdzekļi, ko pārzinis vai kāda cita persona pamatoti varētu izmantot – piemēram, atsevišķa izdalīšana –, lai tieši vai netieši identificētu fizisku personu".

133 No tā izriet, ka jēdziena "personas dati" plašā definīcija neaprobežojas tikai ar apstrādātāja iegūtajiem un uzglabātajiem datiem, bet aptver arī visu informāciju, kas iegūta, apstrādājot personas datus, kuri attiecas uz identificētu vai identificējamu personu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Datenschutzbehörde* un *CRIF*, C-487/21, EU:C:2023:369, 26. punkts).

134 No Tiesas judikatūras arī izriet, ka fiziskas personas rokraksts sniedz informāciju par šo personu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 20. decembris, *Nowak*, C-434/16, EU:C:2017:994, 37. punkts).

135 Visbeidzot ir jānorāda, ka fiziskas personas pašrocīgs paraksts parasti tiek izmantots, lai identificētu šo personu, lai dokumentiem, uz kuriem tas ir izvietots, piešķirtu pierādījuma spēku attiecībā uz to precizitāti un patiesumu vai lai par tiem uzņemtos atbildību. Turklāt šķiet, ka pamatlietā aplūkotajā sabiedrības dibināšanas līgumā dalībnieku paraksti ir blakus viņu vārdiem.

136 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz sesto jautājumu ir jāatbild, ka VDAR 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fiziskas personas pašrocīgs paraksts ietilpst jēdzienā "personas dati" šīs tiesību normas izpratnē.

Par septīto jautājumu

137 Ar septīto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai VDAR 82. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to, ka datu subjekts uz ierobežotu laiku ir zaudējis kontroli pār saviem personas datiem, jo šie dati ir publiskoti tiešsaistē dalībvalsts komercreģistrā, var pietikt, lai radītu "nemateriālu kaitējumu", vai arī šis "nemateriālā kaitējuma" jēdziens prasa pierādīt papildu uzskatāmu negatīvu seku esamību.

138 Iesākumā jāatgādina, ka šajā tiesību normā ir noteikts, ka "jebkurai personai, kurai [VDAR] pārkāpuma rezultātā ir nodarīts materiāls vai nemateriāls kaitējums, ir tiesības no pārziņa vai apstrādātāja saņemt kompensāciju par tai nodarīto kaitējumu".

139 Šajā ziņā, lai gan VDAR nav atsauces uz dalībvalstu tiesībām attiecībā uz šajā tiesību normā ietverto terminu jēgu un tvērumu, it īpaši saistībā ar jēdzieniem "materiāls vai nemateriāls kaitējums" un "kompensācija par [..] nodarīto kaitējumu", minētās regulas piemērošanas vajadzībām šie termini ir jāuzskata par autonomiem Savienības tiesību jēdzieniem, kas visās dalībvalstīs ir jāinterpretē vienveidīgi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Post* (Nemateriālais kaitējums saistībā ar personas datu apstrādi), C-300/21, EU:C:2023:370, 30. punkts).

140 VDAR 82. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šīs regulas pārkāpumu vien nepietiek, lai piešķirtu tiesības uz atlīdzinājumu, jo materiāla vai nemateriāla "kaitējuma" esamība vai "kaitējums", kas ir bijis "nodarīts", ir viens no minētajā 82. panta 1. punktā paredzēto tiesību uz atlīdzinājumu nosacījumiem, tāpat kā minētās regulas pārkāpuma esamība un cēloņsakarība starp šo kaitējumu un šo pārkāpumu, jo šie trīs nosacījumi ir kumulatīvi (šajā nozīmē skat.

spriedumus, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Post* (Nemateriālais kaitējums saistībā ar personas datu apstrādi), C-300/21, EU:C:2023:370, 32. punkts, un 2024. gada 11. aprīlis, *juris*, C-741/21, EU:C:2024:288, 34. punkts).

141 Tādējādi personai, kas lūdz atlīdzināt nemateriālo kaitējumu, pamatojoties uz šo tiesību normu, ir jāpierāda ne tikai šīs regulas normu pārkāpums, bet arī tas, ka šis pārkāpums tai ir radījis šādu kaitējumu. Tātad šāds kaitējums nevar tikt prezumēts tikai minētā pārkāpuma dēļ (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Post* (Nemateriālais kaitējums saistībā ar personas datu apstrādi), C-300/21, EU:C:2023:370, 42. un 50. punkts, kā arī 2024. gada 11. aprīlis, *juris*, C-741/21, EU:C:2024:288, 35. punkts).

142 It īpaši datu subjektam, kuram VDAR pārkāpums ir radījis negatīvas sekas, ir jāpierāda, ka šīs sekas veido nemateriālo kaitējumu šīs regulas 82. panta izpratnē, jo ar šīs regulas tiesību normu pārkāpumu vien nepietiek, lai piešķirtu tiesības uz atlīdzinājumu (spriedums, 2024. gada 25. janvāris, *MediaMarktSaturn*, C-687/21, EU:C:2024:72, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

143 Līdz ar to, ja persona, kas, pamatojoties uz minētā 82. panta 1. punktu, prasa atlīdzinājumu, atsaucas uz bažām, ka nākotnē notiks tās personas datu ļaunprātīga izmantošana šāda pārkāpuma dēļ, valsts tiesai, kas izskata lietu, ir jāpārbauda, vai šīs bažas var tikt uzskatītas par pamatotām konkrētajos īpašajos apstākļos un attiecībā uz šo datu subjektu (spriedums, 2023. gada 14. decembris, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, 85. punkts).

144 Ņemot to vērā, Tiesa jau ir nospriedusi, ka ne tikai no VDAR 82. panta 1. punkta formulējuma – lasot to kontekstā ar šīs regulas 85. un 146. apsvērumu, kuros aicināts jēdzienu "nemateriālais kaitējums" šīs pirmās minētās tiesību normas izpratnē interpretēt plaši –, bet arī no šīs regulas mērķa nodrošināt fizisko personu augsta līmeņa aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi izriet, ka šīs regulas pārkāpuma dēļ datu subjektam radušās bažas par to, ka trešās personas varētu ļaunprātīgi izmantot tā personas datus, pašas par sevi var būt "nemateriāls kaitējums" 82. panta 1. punkta izpratnē (spriedums, 2024. gada 20. jūnijs, PS (Nepareiza adrese), C-590/22, EU:C:2024:536, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

145 It īpaši no VDAR 85. apsvēruma pirmajā teikumā ietvertā "kaitējumu", kas var rasties datu subjektiem, ilustratīvā uzskaitījuma izriet, ka Savienības likumdevējs jēdzienā "kaitējums", ko datu subjekti var ciest, it īpaši ir vēlējies iekļaut vienkāršu "kontroles zaudēšanu" pār saviem datiem šīs regulas pārkāpuma dēļ, pat ja attiecīgo datu ļaunprātīga izmantošana nav konkrēti notikusi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 14. decembris, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, 82. punkts).

146 Turklāt tāda VDAR 82. panta 1. punkta interpretācija, saskaņā ar ko jēdziens "nemateriāls kaitējums" šīs tiesību normas izpratnē neietver situācijas, kurās datu subjekts atsaucas tikai uz bažām, ka trešās personas nākotnē varētu ļaunprātīgi izmanot tā personas datus, neatbilstu šajā regulā minētajai fizisku personu augsta līmeņa aizsardzības garantijai attiecībā uz personas datu apstrādi Savienībā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 14. decembris, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, 83. punkts).

147 Tāpat šis jēdziens nevar tikt attiecināts tikai uz noteikta smaguma kaitējumu, it īpaši attiecībā uz tā laikposma ilgumu, kurā datu subjekti ir cietuši minētās regulas pārkāpuma negatīvās sekas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 14. decembris, *Gemeinde Ummendorf*, C-456/22, EU:C:2023:988, 16. un 19. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

148 Tādējādi nevar uzskatīt, ka trīs šī sprieduma 140. punktā minētos nosacījumus var papildināt ar citiem VDAR 82. panta 1. punktā paredzētās atbildības iestāšanās nosacījumiem, kā, piemēram, kaitējuma uzskatāmība vai aizskāruma objektīvais raksturs (spriedums, 2023. gada 14. decembris, *Gemeinde Ummendorf*, C-456/22, EU:C:2023:988, 17. punkts).

149 Šajā normā ne tik nav prasīts, lai pēc pierādīta šīs regulas noteikumu pārkāpuma datu subjekta apgalvotajam "nemateriālajam kaitējumam" būtu jāsasniedz "*de minimis* slieksnis", lai šis kaitējums varētu tikt atlīdzināts (spriedums, 2023. gada 14. decembris, *Gemeinde Ummendorf*, C-456/22, EU:C:2023:988, 18. punkts).

150 Līdz ar to, lai gan nevar izslēgt, ka personas datu publicēšana internetā un tam sekojošs kontroles zudums pār tiem īsā laika posmā var radīt datu subjektiem "nemateriālu kaitējumu" VDAR 82. panta 1. punkta izpratnē, kas dod tiesības uz atlīdzinājumu, šīm personām vēl ir jāpierāda, ka tām šāds kaitējums – lai cik niecīgs tas arī būtu – tiešām ir radīts (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2023. gada 14. decembris, *Gemeinde Ummendorf*, C-456/22, EU:C:2023:988, 22. punkts, un 2024. gada 11. aprīlis, *juris*, C-741/21, EU:C:2024:288, 42. punkts).

151 Visbeidzot, ir jāprecizē, ka, nosakot maksājamā kaitējuma atlīdzinājuma apmēru, balstoties uz tiesībām uz nemateriālā kaitējuma atlīdzināšanu, jāuzskata, ka šāds kaitējums, kas nodarīts ar personas datu pārkāpumu, pēc sava rakstura nav mazāk svarīgs kā miesas bojājumi (spriedums, 2024. gada 20. jūnijs, *Scalable Capital*, C-182/22 un C-189/22, EU:C:2024:531, 39. punkts).

152 Turklāt, ja personai izdodas pierādīt, ka VDAR pārkāpums tai ir radījis kaitējumu šīs regulas 82. panta izpratnē, kritēriji, pēc kuriem tiek novērtēta atlīdzība, kas jāmaksā saistībā ar prasībām, kuru mērķis ir aizsargāt tiesības, kas privātpersonām izriet no minētā panta, ir jānosaka katras dalībvalsts tiesību sistēmā, ja šī atlīdzība ir pilnīga un iedarbīga (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 20. jūnijs, *Scalable Capital*, C-182/22 un C-189/22, EU:C:2024:531, 43. punkts).

153 Šai ziņā 82. panta 1. punkts tiesībām uz kompensāciju, tostarp nemateriāla kaitējuma gadījumā, ir ekskluzīvi kompensējoša funkcija – jo finansiālajam atlīdzinājumam, kas balstīts uz minēto tiesību normu, ir jāļauj pilnībā kompensēt šīs regulas pārkāpuma rezultātā konkrēti nodarīto kaitējumu, nevis pildīt preventīvas vai sodīšanas funkcijas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Post* (Nemateriālais kaitējums saistībā ar personas datu apstrādi), C-300/21, EU:C:2023:370, 57. un 58. punkts, kā arī 2024. gada 11. aprīlis, *juris*, C-741/21, EU:C:2024:288, 61. punkts).

154 Turklāt, pirmkārt, pārziņa atbildības iestāšanās saskaņā ar VDAR 82. pantu ir pakārtota tā vainas esamībai, kura tiek prezumēta, ja vien pārzinis nepierāda, ka kaitējumu izraisījušais notikums tam nekādi nav piedēvējams, un, otrkārt, šis 82. pants neprasa, lai, nosakot summu, kas piešķirama atlīdzinājumam par nemateriālo kaitējumu, pamatojoties uz šo pantu, tiktu ņemta vērā šīs vainas pakāpe (spriedumi, 2023. gada 21. decembris, *Krankenversicherung Nordrhein*, C-667/21, EU:C:2023:1022, 103. punkts, un 2024. gada 25. janvāris, *MediaMarktSaturn*, C-687/21, EU:C:2024:72, 52. punkts).

155 Šajā gadījumā, kā norādīts šī sprieduma 42. punktā, iesniedzējtiesa ir precizējusi, ka *Administrativen sad Dobrich* (Dobričas Administratīvā tiesa) ir konstatējusi, ka pastāv nemateriālais kaitējums, ko veido OL negatīvā psiholoģiskā un emocionālā pieredze, proti, bailes un bažas par [datu] iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī bezspēcība un vilšanās sajūta par to, ka nav iespējams aizsargāt savus personas datus. Tā arī nosprieda, ka šis kaitējums izriet no

Aģentūras 2022. gada 26. janvāra vēstules, kurā esot pārkāptas VDAR 17. panta 1. punktā paredzētās tiesības uz dzēšanu, kā arī nelikumīgi apstrādāti viņas dati, kas ietverti publiskotajā attiecīgās sabiedrības dibināšanas līgumā.

156 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz septīto jautājumu ir jāatbild, ka VDAR 82. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to, ka datu subjekts uz ierobežotu laiku ir zaudējis kontroli pār saviem personas datiem tādēļ, ka šie dati ir publiskoti tiešsaistē dalībvalsts komercreģistrā, var būt pietiekami, lai radītu "nemateriālu kaitējumu", ja vien šis subjekts pierāda, ka tam faktiski ir nodarīts šāds kaitējums, lai arī cik niecīgs, un jēdziens "nemateriāls kaitējums" neprasa pierādīt papildu uzskatāmu negatīvu seku esamību.

Par astoto jautājumu

157 Ar astoto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai VDAR 82. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar dalībvalsts uzraudzības iestādes atzinumu, kas izdots, pamatojoties uz šīs regulas 58. panta 3. punkta b) apakšpunktu, pietiek, lai saskaņā ar minētās regulas 82. panta 2. punktu no atbildības atbrīvotu iestādi, kas ir atbildīga par šīs dalībvalsts komercreģistra uzturēšanu un kurai ir "pārziņa" statuss šīs pašas regulas 4. panta 7. punkta izpratnē.

158 Pirmkārt, attiecībā uz VDAR 82. pantā paredzēto atbildības sistēmu ir jāatgādina, ka šī panta 1. punktā ir paredzēts, ka jebkurai personai, kurai šīs regulas pārkāpuma rezultātā ir nodarīts materiāls vai nemateriāls kaitējums, ir tiesības no pārziņa vai apstrādātāja saņemt kompensāciju par tai nodarīto kaitējumu. Kā izriet no šī sprieduma 140. punkta, šīs tiesības uz kaitējuma atlīdzinājumu ir atkarīgas no trīs kumulatīvu nosacījumu izpildes.

159 Saskaņā ar šīs regulas 82. panta 2. punkta pirmo teikumu jebkurš apstrādē iesaistītais pārzinis ir atbildīgs par kaitējumu, kas nodarīts ar apstrādi, ar kuru tiek pārkāpta šī regula. Šajā tiesību normā, kurā konkretizēts regulējums par atbildību, kuras princips ir noteikts minētā panta 1. punktā, ir izvirzīti trīs nosacījumi, kas ir nepieciešami, lai rastos tiesības uz atlīdzinājumu, proti, personas datu apstrāde, kura veikta, pārkāpjot VDAR normas, kaitējums, kas nodarīts datu subjektam, un cēloņsakarība starp šo nelikumīgo apstrādi un šo kaitējumu (spriedums, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Post* (Nemateriālais kaitējums saistībā ar personas datu apstrādi), C-300/21, EU:C:2023:370, 36. punkts).

160 VDAR 82. panta 3. punktā ir paredzēts, ka pārzini atbrīvo no atbildības saskaņā ar šī panta 2. punktu, ja tas pierāda, ka nekādā veidā nav atbildīgs par notikumu, ar ko nodarīts attiecīgais kaitējums.

161 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, no VDAR 82. panta 1.–3. punkta, šī panta konteksta un Savienības likumdevēja ar šo regulu izvirzīto mērķu kopējas analīzes izriet, ka šajā pantā ir paredzēta atbildības sistēma, kas balstīta uz vainu un kurā pierādīšanas pienākums ir nevis personai, kurai nodarīts kaitējums, bet gan pārzinim (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 21. decembris, *Krankenversicherung Nordrhein*, C-667/21, EU:C:2023:1022, 94. un 95. punkts).

162 Konkrētāk, šādas fizisku personu augsta līmeņa aizsardzības attiecībā uz personas datu apstrādi mērķim nebūtu atbilstīgi izvēlēties interpretāciju, saskaņā ar kuru datu subjektiem, kam VDAR pārkāpuma dēļ ir nodarīts kaitējums, saistībā ar prasību par kaitējuma atlīdzību, kura pamatota ar tās 82. pantu, būtu pienākums pierādīt ne tikai šā pārkāpuma esamību un no tā izrietošo kaitējumu, kas tiem nodarīts, bet arī pārziņa vainu nodoma vai neuzmanības formā vai pat šīs

vainas pakāpi, lai gan minētajā 82. pantā šādas prasības nav noteiktas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 21. decembris, *Krankenversicherung Nordrhein*, C-667/21, EU:C:2023:1022, 99. punkts).

163 Saskaņā ar šī sprieduma 154. punktā minēto judikatūru pārziņa atbildības iestāšanās saskaņā ar VDAR 82. pantu tādējādi ir atkarīga no tā, vai pārzinis ir vainojams, kas tiek prezumēts, ja vien pārzinis nepierāda, ka tas nekādā veidā nav atbildīgs par notikumu, ar ko nodarīts kaitējums.

164 Šajā ziņā, kā liecina likumdošanas procedūras laikā nepārprotami pievienotais apstākļa vārds "nekādā veidā", apstākļi, kādos pārzinis var pretendēt uz atbrīvojumu no civiltiesiskās atbildības saskaņā ar VDAR 82. pantu, var būt vienīgi tādi, kuros šis pārzinis var pierādīt, ka tas pats nav atbildīgs par kaitējumu (spriedums, 2023. gada 14. decembris, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, 70. punkts).

165 Tiesa ir arī nospriedusi, ka gadījumā, ja personas datu aizsardzības pārkāpumu ir izdarījusi trešā persona, piemēram, kibernoziedznieks, vai persona, kas rīkojas pārziņa pakļautībā, tas var tikt atbrīvots no atbildības, pamatojoties uz VDAR 82. panta 3. punktu, tikai pierādot, ka nepastāv cēloņsakarība starp jebkādu datu aizsardzības pienākuma, kas viņam uzlikts saskaņā ar šo regulu, neizpildi un kaitējumu, kas nodarīts attiecīgajai fiziskajai personai (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2023. gada 14. decembris, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, 72. punkts, un 2024. gada 11. aprīlis, *juris*, C-741/21, EU:C:2024:288, 51. punkts).

166 Līdz ar to, lai pārzinis varētu tikt atbrīvots no atbildības saskaņā ar minētā 82. panta 3. punktu, nepietiek ar to, ka tas pierāda, ka tas ir devis norādījumus personām, kuras darbojas tā pakļautībā minētās regulas izpratnē, un ka kāda no šīm personām nav izpildījusi savu pienākumu ievērot šos norādījumus, tādējādi veicinot attiecīgā kaitējuma rašanos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 11. aprīlis, *juris*, C-741/21, EU:C:2024:288, 52. punkts).

167 Otrkārt, attiecībā uz noteikumiem par pierādīšanas līdzekļiem ir jāatgādina, ka VDAR nav paredzēti noteikumi par pierādīšanas līdzekļa pieļaujamību un pierādījuma spēku, kuri jāpiemēro valsts tiesām, kurās celta prasība par kaitējuma atlīdzību, pamatojoties uz šīs regulas 82. pantu. Līdz ar to, tā kā šī joma nav reglamentēta Savienības tiesībās, katras dalībvalsts iekšējās tiesību sistēmas ziņā ir noteikt kārtību, kādā ceļamas prasības, kuru mērķis ir aizsargāt tiesības, kādas personām izriet no 82. panta, un it īpaši noteikumus par pierādīšanas līdzekļiem, ievērojot līdzvērtības un efektivitātes principus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 14. decembris, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

168 Treškārt, attiecībā uz atzinumu, kas sniegts saskaņā ar VDAR 58. panta 3. punkta b) apakšpunktu, ir jāatgādina, ka šajā pantā ir noteiktas uzraudzības iestāžu pilnvaras.

169 Tādējādi VDAR 58. panta 1. punktā šīm iestādēm ir piešķirtas izmeklēšanas pilnvaras, 2. punktā – pilnvaras pieņemt korektīvus pasākumus, 3. punktā – pilnvaras izsniegt atļaujas un padomdevēja pilnvaras, kas uzskaitītas šajā punktā, un 5. punktā – pilnvaras vērst tiesu iestāžu uzmanību uz jebkādiem šīs regulas pārkāpumiem, kā arī vajadzības gadījumā sākt tiesvedību, lai nodrošinātu šīs regulas noteikumu izpildi.

170 Tomēr starp VDAR 58. panta 3. punktā uzskaitītajām pilnvarām minētā 58. panta 3. punkta b) apakšpunktā ir iekļautas pilnvaras "pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma sniegt atzinumus valsts parlamentam, dalībvalsts valdībai vai – saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem – citām iestādēm un struktūrām, kā arī sabiedrībai par jebkuru jautājumu, kas saistīts ar personas datu aizsardzību".

171 No minētās tiesību normas formulējuma, it īpaši no vārda "atzinumus", skaidri izriet, ka šāda atzinuma izdošana ietilpst padomdevēja pilnvarās, nevis uzraudzības iestādes pilnvarās.

172 Terminu "atzinumus" un "padomdevēja pilnvaras" izmantošana arī norāda, ka atzinums, kas sniegts, pamatojoties uz VDAR 58. panta 3. punkta b) apakšpunktu, saskaņā ar Savienības tiesībām nav juridiski saistošs.

173 VDAR 143. apsvērums apstiprina šādu interpretāciju. Proti, tajā ir noteikts, ka "katrai fiziskai vai juridiskai personai vajadzētu būt pieejamiem efektīviem tiesību aizsardzības līdzekļiem kompetentajā valsts tiesā pret uzraudzības iestādes lēmumu, kas rada tiesiskas sekas attiecībā uz minēto personu. Šāds lēmums jo īpaši attiecas uz to, kā uzraudzības iestāde īsteno izmeklēšanas, korektīvās un atļauju izsniegšanas pilnvaras, vai uz sūdzību noraidīšanu. Tomēr tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā neattiecas uz tādiem uzraudzības iestāžu veiktiem pasākumiem, kas nav juridiski saistoši, piemēram, uzraudzības iestādes izdotiem atzinumiem vai sniegtiem padomiem".

174 Taču, tā kā pārzinim sniegtais atzinums nav juridiski saistošs, ar to vien nevar nedz pierādīt, ka šis pārzinis pats nav vainojams par kaitējumu šī sprieduma 164. punktā minētās judikatūras izpratnē, nedz arī ir pietiekami, lai minēto pārzini atbrīvotu no atbildības saskaņā ar VDAR 82. panta 3. punktu.

175 Šāda 82. panta 3. punkta interpretācija atbilst arī VDAR mērķiem nodrošināt augstu aizsardzības līmeni fiziskām personām attiecībā uz viņu personas datu apstrādi un garantēt iedarbīgu atlīdzinājumu par kaitējumu, kas tām var rasties tādas apstrādes rezultātā, kura ir veikta, pārkāpjot šo regulu. Ja pārzinim pietiktu atsaukties uz juridiski nesaistošu atzinumu, lai izvairītos no jebkādas atbildības un līdz ar to no jebkāda pienākuma atlīdzināt kaitējumu, tam nebūtu stimula darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu šo augsto aizsardzības līmeni un pildītu minētajā regulā noteiktos pienākumus.

176 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz astoto jautājumu ir jāatbild, ka VDAR 82. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar dalībvalsts uzraudzības iestādes atzinumu, kas izdots, pamatojoties uz šīs regulas 58. panta 3. punkta b) apakšpunktu, nepietiek, lai saskaņā ar minētās regulas 82. panta 2. punktu no atbildības atbrīvotu iestādi, kas ir atbildīga par šīs dalībvalsts komercreģistra uzturēšanu un kurai ir "pārziņa" statuss šīs pašas regulas 4. panta 7. punkta izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

177 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem 21. panta 2. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

ar to dalībvalstij nav noteikts pienākums atļaut nodot atklātībā komercreģistrā sabiedrības dibināšanas līgumu, uz kuru attiecas šajā direktīvā paredzētā obligātā nodošana atklātībā un kurā papildus minimālajiem prasītajiem personas datiem ir ietverti arī personas dati, kuru publicēšana šīs dalībvalsts tiesībās nav prasīta.

2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), it īpaši tās 4. panta 7. un 9. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

iestāde, kas ir atbildīga par dalībvalsts komercreģistra uzturēšanu un kas šajā reģistrā publicē personas datus, kas ietverti atbilstoši Direktīvai 2017/1132 obligāti atklātībā nododamā sabiedrības dibināšanas līgumā, un šie dati tai tikuši nosūtīti saistībā ar attiecīgās sabiedrības pieteikumu par ierakstīšanu minētajā reģistrā, ir gan šo datu "saņēmēja", gan – tā kā tā tos publisko – šo datu "pārzine" šīs tiesību normas izpratnē, pat ja šajā līgumā ir ietverti personas dati, kas nav prasīti ar šo direktīvu vai šīs dalībvalsts tiesību aktiem.

3) Direktīva 2017/1132, it īpaši tās 16. pants, kā arī Regulas 2016/679 17. pants

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tiem neatbilst tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums vai prakse, saskaņā ar kuru iestāde, kas atbild par šīs dalībvalsts komercreģistra uzturēšanu, var noraidīt jebkuru lūgumu dzēst personas datus, kas nav prasīti ar šo direktīvu vai valsts tiesību aktiem un kas ir ietverti šajā reģistrā publicētā sabiedrības dibināšanas līgumā, ja šī līguma kopija, kurā šī informācija ir aizklāta, nav iesniegta šai iestādei pretēji šajā tiesiskajā regulējumā paredzētajiem procesuālajiem noteikumiem.

4) Regulas 2016/679 4. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

fiziskas personas pašrocīgs paraksts ietilpst jēdzienā "personas dati" šīs tiesību normas izpratnē.

5) Regulas 2016/679 82. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

ar to, ka datu subjekts uz ierobežotu laiku ir zaudējis kontroli pār saviem personas datiem tādēļ, ka šie dati ir publiskoti tiešsaistē dalībvalsts komercreģistrā, var būt pietiekami, lai radītu "nemateriālu kaitējumu", ja vien šis subjekts pierāda, ka tam faktiski ir nodarīts šāds kaitējums, lai arī cik niecīgs, un jēdziens "nemateriāls kaitējums" neprasa pierādīt papildu uzskatāmu negatīvu seku esamību.

6) Regulas 2016/679 82. panta 3. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

ka ar dalībvalsts uzraudzības iestādes atzinumu, kas izdots, pamatojoties uz šīs regulas 58. panta 3. punkta b) apakšpunktu, nepietiek, lai saskaņā ar minētās regulas 82. panta 2. punktu no atbildības atbrīvotu iestādi, kas ir atbildīga par šīs dalībvalsts komercreģistra uzturēšanu un kurai ir "pārziņa" statuss šīs pašas regulas 4. panta 7. punkta izpratnē.

[Paraksti]

[i] Teksta ievaddaļā, tiesas sastāvā, pēc sākotnējās elektroniskās publikācijas ir veikti valodiski labojumi.